

VIJESTI TJEDNA

IZ SADRŽAJA

Slavlje u zagrebačkoj katedrali

Kardinal Josip Bozanić za svećenike zaredio šesnaestoricu đakona na euharistijskom slavlju kojim je ujedno cijela nadbiskupijska zajednica zahvalila Bogu za biskupsko služenje mons. Valentina Pozaića - U susretu s ljudima nastojali ste davati najbolje od sebe, slijedeći riječi svoga biskupskog gesla: „Život biraj“. Svojim svećeničkim i biskupskim služenjem gradili ste međuljudske odnose koji povezuju s Bogom i usmjeruju na Njega, istaknuo je kardinal u zahvali umirovljenome zagrebačkom pomoćnom biskupu

Predstavljena Papina poruka za Prvi svjetski dan siromaha

Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopačenom logikom moći i novca - Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu. Blagoslovljene ruke koje nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izlijevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za uzvrat, bez „ako“, bez „međutim“ i bez „možda“: to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov, piše Sveti Otac

Misija u srcu kršćanske vjere

U rubrici Dokumenti donosimo cjeloviti tekst poruke pape Franje za Svjetski dan misija 2017.

Domovinske vijesti

U katedralnoj riznici u Krku otvorena izložba Dulčićeve košljunske boje

Održan Generalni izborni kapitul Družbe sestara Naše Gospe

Proslava zaštitnika Riječke nadbiskupije i grada Rijeke

Održan 10. Vidfest

Oproštaj od fra Ivana Markanovića

Split: Proslava 50. obljetnice župe sv. Stjepana pod borovima

Biskup Štambuk: „Zagovarajte nas Božji ugodnici“

Hodočašće Gospičko-senjske biskupije u Nacionalno svetište sv.

Josipa u Karlovcu

Generalni ministar Franjevačkog reda na Poljudu

Posvećena nova župna crkva Sv. Ane na Gornjoj Vežici

Biskup Škvorčević primio požeškog gradonačelnika

Crkva u Hrvata

Pariz: Godišnji susret hrvatskih dušobrižnika Zapadne Europe

Vlč. Želimir Žuljević novi doktor kanonskog prava

Mrkonjić Grad: Proslavljena svetkovina Tijelova i blagoslovljen

početak radova na izgradnji pastoralnog centra

Svečani blagoslov i kolaudacija obnovljenih katedralnih orgulja u

Sarajevu

Misa zadušnica za vlč. Ratka Grgića

Susret ministranata Subotičke biskupije

Inozemne vijesti

Imenovani novi biskupi za Crkvu u Albaniji

Papa primio Angelu Merkel

Prilog dokumenti

„Ljubljani sinovi, sigurnost nade“ (usp. Lk 15, 20-24a)

Svi smo dionici jednoga kruha

Domovinske vijesti

U katedralnoj riznici u Krku otvorena izložba Dulčićeve košljunske boje

Krk, 11.6.2017. (IKA) - U Katedralnoj riznici u Krku otvorena je 11. lipnja, treću godinu zaredom, nova izložba. Ove godine ona nosi naslov Dulčićeve košljunske boje.

Program je vodio krčki župnik Anton Valković a sastojao se od izlaganja mons. Zvonimira Seršića, voditelja Ureda za crkvenu umjetnost i kulturna dobra Biskupije Krk, te fra Diega Deklića, gvardijana franjevačkog samostana na Košljunu.

Mons. Seršić, koji je uz krčkog župnika, osmislio i postavio ovu izložbu, predstavio je ovogodišnji postav izložbe. Izrazio je radost što je crkva Sv. Kvirina u posljednje tri godine postala prava umjetnička i kulturna radionica u kojoj su se izmjenjivali različiti događaji i predstavljale umjetnine: krčka Djevica dojilja iz 16. st., relikvijari s moćima sv. Križa, osorske postaje križnog puta, restaurirani gotički križ iz krčke katedrale sa svojim dvjema figurama, barokno blago katedrale i župnih crkava i dr.

Ove godine crkva Sv. Kvirina kao Katedralna riznica dobiva svoj logo. U njoj, uz stalni postav: dva kamena ulomka scholae cantorum iz 9. st. Frankopanske pale, djela venecijanske radionice iz 1477. te Raspetog Krista s Marijom i Ivanom iz 1370., izložbu čine liturgijski predmeti iz 20. st., tragovi i uspomene na krčke biskupe i plod stvaranja u vremenu moderniteta i postkoncilskih promjena, te križni put akademskog slikara Ive Dulčića koji čini središnju temu postava. Taj križni put koji privlači svojim ekspresionističkim izričajem i poznatim Dulčićevim bojama dolazi iz crkve Navještenja Marijina na otočiću Košljunu gdje se nalazi od 1961. godine.

Mons. Seršić zahvalio je svima koji su svoje ideje, kreativnost i trud utkali u nastajanje ove izložbe, bilo u osmišljavanju vizualnog identiteta, bilo u sakupljanju i postavljanju eksponata te poželio da izložba pomogne otkriti ovog modernog hrvatskog slikara i bude skromno priznanje njegovoj umjetničkoj, ljudskoj i vjerničkoj veličini.

Fra Diego Deklić ispričao je kako je Dulčićev križni put uopće stigao na Košljun te kakve su u početku bile reakcije na to moderno umjetničko djelo. Ovaj je križni put, koji je Dulčić naslikao 50-tih godina prošlog stoljeća, o. Vinko Fugošić, i sam akademski slikar, od početka prepoznao vrijednim te je smatrao da ga franjevačka provincija svakako mora kupiti za neki od svojih samostana. Budući da je košljunski križni put već bio dotrajao i ne osobite vrijednosti, košljunski su se fratri odmah zauzeli da ovaj križni put dobije svoj dom upravo na tom otočiću.

Moderni stil slikanja u početku je izazivao sumnju hoće li i u kojoj mjeri biti prihvaćen od strane vjernika, no pozitivne reakcije posjetitelja ubrzo su uklonile svaku zabrinutost. I ovaj križni put pokazuje „istančani ukus ondašnjih franjevaca za lijepo i vrijedno te želju da se, unatoč siromaštvu samostana, ne ostane bez ovog lijepog umjetničkog djela", istaknuo je fra Diego.

Program otvorenja izložbe uzveličao je dječji zbor „Kapljice" te solo izvedba Tomislava Franova na gitari.

Katedralna riznica smještena je u dvokatnoj romaničkoj sakralnoj građevini s kraja 12. st., u gornjoj crkvi Sv. Kvirina. Izložbu će se moći razgledati tijekom ljetnih mjeseci od ponedjeljka do subote, od 9.30 do 13.30 sati.

Nadbiskup Puljić predvodio slavlje u Dragama

Drage, 13.6.2017. (IKA) - Blagdan sv. Antuna Padovanskog svečano je proslavljen u utorak 13. lipnja u istoimenoj župi u Dragama. Koncelebrirano slavlje u zajedništvu sa svećenicima Biogradskog dekanata predvodio je zadarski nadbiskup Želimir Puljić.

„Štovanjem svetaca priznajemo da je evanđelje prava i cjelovita mudrost života. Svci su Božji velikani na čijim se djelima nadahnjujemo. Štovanjem svetaca dajemo prvenstvo duhovnom nad materijalnim, vječnom nad prolaznim i ispovijedamo da nam je zakon Evanđelja jedina, prava i cjelovita mudrost života. Takvim vjerničkim stavom relativiziramo ovozemne veličine i sile", poručio je mons. Puljić, istaknuvši da je narod koji štuje svece kršćanski narod, pribrojen velikoj pobjedničkoj zajednici općinstva svetih i mnoštva otkupljenih.

„Štovanje svetaca tihi je ali radikalni otklon od suvremenih zavoda: manipulacije, globalizacije, ateizacije, relativizma, indiferentizma i svih drugih suvremenih 'izama' i zastranjenja", rekao je nadbiskup. Govorio je o značenju života sv. Ante i apostola Pavla, u svjetlu navještenja Božje riječi, kad je pročitao ulomak iz Druge Pavlove poslanice Korinćanima. „Sv. Ante je bio vrijedan i zauzet svetac koga je Bog poput apostola Pavla obdario znanjem i osobitim misionarskim žarom. Postao je čuvenim propovjednikom svog vremena. Pavao koji je živio prije dvadeset stoljeća i sv. Ante koji je propovijedao prije osam stoljeća i u 21. st. imaju nam što poručiti. U kratkom životnom vijeku, živio je samo 36 godina, sv. Ante je učinio brojna i silna djela. Da se nađe u društvu Božjih odabranika i školu svetosti izučio je na oltaru: u misi, molitvi i dobrim djelima. Na euharistijskoj gozbi nalazio je snagu i nadahnuće", rekao je nadbiskup, istaknuvši da po takvim kršćanima Crkva biva kvasac, sol zemlje i svjetlo svijeta. Uloga Božjih ugodnika, blaženika i svetaca višestruka je u povijesti spasenja.

„Oni su uvijek suvremeni i izazovni. I sv. Ante je suvremeni i izazovan svetac. Suvremen je svojom porukom i potpunim opredjeljenjem za Boga, svojim oštrom umom uočavanjem promašaja suvremenika, svojom jasnoćom moralnih i kršćanskih načela koje je poput svetog Pavla uspješno i umješno izlagao u svojim poznatim propovijedima" istaknuo je nadbiskup, dodavši da je „svojim proročkim glasom Crkva pozvana upozoravati na nepravde, nasilja, zloupotrebe i druga povijesna zla ljudi. Jer ona nije u svijetu usput. Pozvana je i poslana po svojoj odabranoj djeci biti subjektom povijesnih zbivanja u svijetu i u svim narodima svijeta". O Isusu Kristu, jedinom spasitelju ljudi, Pavao i sv. Ante zanosno su i s uvjerenjem govorili i propovijedali. „Isus ima odgovore i za naše probleme i pitanja. On nosi ključeve povijesti. Njegova su vremena i vjekovi" poručio je mons. Puljić.

Nakon mise nadbiskup je predvodio procesiju s kipom sv. Ante kroz mjesto i potom blagoslovio župnu kuću. Na ovogodišnji blagdan sv. Ante ujedno je spomen 35. obljetnice da se u toj novoizgrađenoj župnoj crkvi slavila prva misa.

Kardinal Bozanić predvodio slavlje Antunova na Svetom Duhu

Zagreb, 13.6.2017. (IKA) - Središnje euharistijsko slavlje u prigodi proslave blagdana sv. Antuna Padovanskoga na Svetom Duhu u Zagrebu u utorak 13. lipnja predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. U koncelebraciji bili su provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima franjevac konventualaca fra Josip Blažević, provincijalni ministar Slovenske provincije sv. Josipa franjevac konventualaca fra Milan Kos, gvardijan Svetoduškog samostana fra Tomislav Glavnik, domaći župnik fra Martin Jaković, svećenici Gornjogradskoga dekanata, kao i župnici susjednih župa. Uvodeći u slavlje, kardinal Bozanić istaknuo je sv. Antuna kao sveca koji okuplja narod, koji vodi do Boga.

Danas pred nama svijetli sveti Antun Padovanski kao svetac u kojem se Bog koji je izvor i graditelj svake svetosti proslavio svojim djelima. Milost je Božja mogla kod Antuna izgraditi tako velikog sveca, jer je Antun bio otvoren Božjoj milosti i jer je usko s njom surađivao. I nas Bog zove da surađujemo s njegovom milošću koju nam neprestano daje, rekao je kardinal Bozanić na početku homilije. Podsjećajući na životni put od rodnog Lisabona, ulaska u kolegij kanonika augustinijanaca u Lisabonu, potom odlaska u Coimbru, kardinal je posebno naglasio kako je odlučan trenutak u svečevu životu bio onaj kad su u Coimbru bili dovezeni zemaljski ostaci petorice franjevaca koji su umrli mučeničkom smrću u Maroku gdje su bili pošli tamošnjem stanovništvu naviještati Isusovu Radosnu vijest. „Zadivljen njihovim primjerom Fernando ih je odlučio nasljedovati. Ostavio je mir i sigurnost samostana i zavodljivost znanstvenoga rada te poželio postati članom novonastalog franjevačkog reda kako bi se kao franjevac misionar posvetio propovijedanju. Pristupio je franjevcima u Coimbri, te je uzeo ime Antun. Bio je spreman život okruniti mučeništvom, pa se brodom uputio u Maroko. No, putovi providnosti doveli su njegovu životnu lađu na Siciliju". Spomenuo je i susret sa sv. Franjom, te kako je iznenada zabljesnuo iz svoje skrovitosti u Forliju tijekom jednog svećeničkog ređenja gdje je zamijenio propovjednika. „Tu ga je dobar Bog u svom nedokučivom naumu postavio na svijećnjak. Od tada je počeo svijetliti i privlačiti svojom karizmom".

Kardinal je ukazao i na razmišljanje koje je o mjestu i ulozi svetaca u Crkvi i svijetu zapisao sam sv. Antun: „U ovoj tamnoj dolini sveci blistaju kao zvijezde na nebeskom svodu. Sveci su zaista zvijezde i Krist ih drži pod pečatom svoje providnosti da se ne pojave kada sami zažele, već da budu spremni na trenutak koji je On predodredio. I kada čuju da u njihovu srcu odzvanja glas Njegove zapovijedi onda s tajnovitih područja kontemplacije prelaze na djela koja Krist od njih zahtijeva". Kao da govori o sebi, dodao je kardinal. Posvijestio je kako sv. Antun nije naviještao svoju poruku, „ono što se njemu sviđalo, nego Riječ Božju, Riječ koju je slušao i poslušao s ljubavlju. On je Božju Riječ prihvatio i dopustio da ona mijenja njegov život, kako bi i sam postao živa Božja Riječ. Shvatio je da je Božja Riječ istinska mudrost. On se prepustio toj Riječi koja mu je otvarala put do čovjeka, jer čovjek koji živi zajedništvo s Bogom, u miru je sa sobom i blizak je braći i sestrama s kojima se susreće. U Antunovu životu prepoznajemo neodoljiv poziv služitelja Božje Riječi. Njegova učenost i svetost bili su sredstvo te Riječi na putu do čovjeka, do čovjeka koga je pripremao za prihvaćanje Božjeg milosrđa.

U osvrtnu na drugo misno čitanje kardinal je podsjetio kako nas sv. Pavao potiče da istinujemo u ljubavi. „Živjeti po Istini i živjeti u ljubavi, to je kršćanski poziv. Sv. Pavao u

ovom dijelu poslanice koji smo čuli govori ne samo o jedanaestorici, nego govori o Crkvi kao cjelini. Crkva kao cjelina sa svim svojim članovima poslana je, ali i osposobljena da u svijetu naviješta i živi Isusovo evanđelje. I Crkva zagrebačka na svojoj Drugoj sinodi promišlja i pita se kako bolje živjeti i naviještati Isusovu radosnu vijest, što bismo trebali činiti da se bolje vidi Božja prisutnost među nama i u svijetu". Kardinal je naglasio kako „u Crkvi nemaju svi istu službu, niti svi na isti način djeluju. Ali svi djeluju kao cjelina, kao jedno tijelo koje treba rasti, razvijati se do punine, do zrelosti. Tijelo Crkve treba se tako jačati da može odoljeti svim kušnjama, svim napastima, svim zavaravanjima. Crkva na poseban način mora u sebi jačati jedinstvo i cjelovitost vjere da bi mogla naviještati Isusovo evanđelje", jer „Radosna vijest je uvijek prijedlog i poziv. Ona poziva čovjeka da se otvori Bogu, da se onaj koji je obećao biti Božji pa se iznevjerio, povrati Bogu. Crkva uvijek poziva na obraćenje, na kajanje, na pokoru, da bismo kao osobe, kao obitelji, kao nadbiskupijska zajednica, kao narod hrvatski iznova zasjali onim sjajem, onim svjetlom o kojem Isus govori 'Vi ste svjetlost svijeta'". Propovjednik je podsjetio kako je Svetac svega svijeta po svom životu i djelovanju svima nama uzor kao nasljedovati Krista Gospodina. „On je bio čovjek goruće žudnje za Bogom, pa je i duše osvajao za Boga. Događala su se i čudesna obraćenja, ali je najveće čudo, čudo Božjeg milosrđa: zavađeni su se mirili, ispravljale su se nepravde, gasila se mržnja i mir je silazio u duše i među ljude. To i mi danas molimo jedni za druge. Sveti Antun nas uči i primjerom pokazuje kako kršćanski živjeti, kako staviti Riječ Božju u središte svoga života, kako živjeti po Evanđelju i kako drugima naviještati i svjedočiti Evanđelje". Neka nam današnji blagdan i Svetac svega svijeta kojega danas slavimo pomogne da u osobnom životu i životu naših obitelji više uzimamo Bibliju u ruke, da pojedinačno i zajedno, a posebno u obiteljima čitamo Evanđelje, da Riječ Božju razmatramo i živimo. Molimo zagovor sv. Antuna u svakidašnjem životu svakoga od nas, osobito u životu kršćanskih obitelji. Molimo njegov zagovor da u svim iskušenjima života osjetimo Božju, očinsku ruku, rekao je na kraju homilije kardinal Bozanić.

Tijekom mise molilo se za pastire Crkve, kako bi ih Svevišnji okrijepio svetošću života i žarom služenja narodu. Molilo se i za mir i radost života u našoj domovini, te da Bog nagradi žrtvu naših branitelja, a sve ispuni trajnom zahvalnošću i istinskom brigom za slobodnu domovinu i pravedan život u njoj. Također je molitva upućena za one koje je ljudska nepravda lišila doma, domovine i životne sigurnosti da im Bog okrijepi srce nadom u pobjedu Njegova mira, a da sve odgovorne potakne na nesebičnu brigu i sućutnost prema svim potrebitima. Darove su prinostila djeca u narodnim nošnjama i prvopričesnici.

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale predvoditelju slavlja izrekao je župnik fra Martin Jaković. Prije blagoslova, kardinal Bozanić je rekao kako „u životu postoji nešto što se ne preskače. To su oslonci, to je ono što nas prati. Vjerujem, da je za mnoge od vas to i zavjet sv. Antunu. Zato se k njemu dolazi, osobito na njegov blagdan. Mi smo danas u radosti slavili ovo slavlje i ispunili se milošću koju nam je vjerujem, isprosio sv. Antun". Euharistijsko slavlje uveličao mješoviti župni zbor „Tomislav Talan" pod ravnanjem prof. Katarine Rončević uz orguljsku pratnju Milana Hibšera, mag. art.

Održan Generalni izborni kapitul Družbe sestara Naše Gospe

Zagreb, 13.6.2017. (IKA) - Devetnaesti Generalni izborni kapitul Družbe sestara Naše Gospe koja ima svoje sjedište u Zagrebu, Primorska 20, održan je od subote 10. lipnja do utorka 13. lipnja u samostanu u Zagrebu, Bukovačka 316.

Na Kapitolu je u utorak 13. lipnja izabrana Vrhovna uprava Družbe. S. M. Martina Koprivnjak, vrhovna glavarica, izabrana je na treći uzastopni mandat uz dopuštenje Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, s. M. Nada Šestak je vrhovna zamjenica i I. savjetnica, s. M. Edith Budin je II. vrhovna savjetnica, s. M. Vianea Pezer je III. vrhovna savjetnica i tajnica, s. M. Jasminka Ereiz je IV. vrhovna savjetnica a s. M. Zrinka Šestak je vrhovna ekonomica.

Na Kapitolu je predstavljeno stanje Družbe i zajednica, razmotrene su konkretne mogućnosti i novi izazovi za djelovanje sestara. Donesene su preporuke i odluke za iduće četverogodište.

Družba ima 55 sestara i prisutna je Hrvatskoj na osam mjesta i u jednom samostanu u Subotici u Srbiji. Sestre su aktivne na području odgoja u širem smislu, kao i u župnom pastoralu.

Predstavljanje zbirke „Starocrkveni pučki napjevi u Medulinu“

Medulin, 14.6.2017. (IKA) - Predstavljanje zbirke i CD-a „Starocrkveni pučki napjevi u Medulinu“ održano je 14. lipnja u medulinskoj župnoj crkvi Sv. Agneze. Starocrkvene napjeve te najjužnije općine na istarskom poluotoku sakupila je autorica zbirke izv. prof. mr. art Mirjana Grakalić s Muzičke akademije Sveučilišta Jurja Dobrile u Puli.

U ispunjenoj župnoj crkvi na predstavljanju su uz autoricu sudjelovali umirovljeni porečki i pulski biskup Ivan Milovan i medulinski župnik Ante Močibob, večer je moderirao kantautor i akademski glazbenik Bruno Krajcar, a napjeve su izvodili pjevači medulinske župe.

Večer je počela izvedbom napjeva Zdravo Tilo. Krajcar je u uvodnom dijelu istaknuo važnost manifestacije „Maša po starinski“, koja će ove godine po deseti put za redom u Svetom Petru u Šumi okupiti zborove i pučke pjevače koji izvode starocrkvene pučke napjeve, te ih tako nastoje sačuvati od zaborava. Prof. Grakalić je s medulinskim pjevačima gotovo redoviti izvođač na toj manifestaciji, svake godine s nekim novim starim napjevom iz bogate glazbene baštine medulinskog kraja.

Mons. Milovan pohvalio je novo izdanje, ali i postojanje manifestacije „Maša po starinski“, te pozvao: „Čuvajmo svoje korijene, ponosimo se njima, pa i ako se ne izvode često ove je napjeve važno sačuvati“. Vlč. Močibob napose je čestitao autorici na velikom i zahtjevnom pothvatu sakupljanja tekstova i melodija tih starih napjeva.

Na kraju se okupljenima obratila autorica koja se prisjetila kako je već oko 1980. godine s diktafonom i mikrofonom po medulinskom kraju snimala tadašnje stare crkvene pjevače, kako bi sačuvala i od zaborava otrgnula te napjeve i melodije koji najčešće nisu imali notnog zapisa, već su se melodije i riječi prenosile s koljena na koljeno, doživljavajući tako neminovne glazbene i jezične modifikacije slijedom utjecaja novih tendencija. Značajke svih tih napjeva bile bi zanimljiva tema i za druge struke, ne samo za etnomuzikologe, već i za lingviste, dijalektologe i povjesničare, jer brojnost i raznovrsnost različitih utjecaja koji se pažljivom analizom iščitavaju iz harmonijskih, melodijskih i jezičnih značajki napjeva odaju utjecaje koji su nastajali slijedom brojnih povijesnih migracija raznih naroda

na ovim prostorima. Autorica je istaknula pojedine pjesme koje u melodijama odaju utjecaj talijanske glazbe, zatim druge u kojima se osjeti utjecaj dalmatinskih glazbenih obilježja, pa čak do istočnjačkih utjecaja koji u nekim segmentima podsjećaju na makedonske narodne ritmove. Osjeća se i prisutnost utjecaja istarske tradicijske glazbe. Autorica već 20 godina vodi medulinske pjevače koji na misama često izvodi te stare napjeve, kao na primjer „Dan od gnjiva“ na Dušni dan i „Pláč Blažene Djevice Marije“ na Veliki petak.

Knjiga donosi 17 napjeva koji su podijeljeni u 5 poglavlja: „Došašće i Božić“, „Korizma“, „Vrijeme kroz godinu“, „Litanije Svih svetih“ te „Pokojničko bogoslužje“ koje donosi napjeve koji su se pjevali uz odar i na sprovodu, i posebno napjeve iz „Mise za mrtve“. Autorica je napomenula kako su mnogi tekstovi iz poglavlja o pokojničkom bogoslužju preuzeti iz brošure koji je na tu temu župnik Močibob izdao još davne 1974. godine.

Pučki napjevi, zbog usmene predaje izuzetno su podložni najrazličitijim utjecajima novih glazbenih tendencija pa je stoga ovo bio zaista posljednji trenutak sa se zabilježe onako kako ih najstarije generacije pamte, istaknula je autorica te zahvalila svim kazivačima koji su joj pomogli svojim sjećanjima. Prisjetila se pok. Marije Cukon, rođene 1903. koja joj je pomogla otpjevavši joj neke melodije koje je tako mogla i tonski sačuvati. Od još živućih kazivača napose je istaknula Agnezu Lorencin rođ. Demarin kojoj je u znak zahvalnosti uručila i jedan primjerak zbirke.

Na kraju je autorica, uručivši im po primjerak, zahvalila predstavljateljima na sudjelovanju i Općini Medulin na financijskoj i svojoj drugoj potpori, a zbor je svojoj voditeljici zahvalio i čestitao buketom cvijeća.

Zbirka s CD-a tiskana je u nakladi od 500 primjeraka, izdavač je Općina Medulin, notne zapise oblikovala je autorica, notograf je bio Branko Okmaca, korekturu je odradio župnik Močibob, snimatelj cd bio je Aldo Spada, a grafičko oblikovanje potpisuje Mario Rosanda.

Biskup Rogić predvodio slavlje u Kninu

Knin, 14.6.2017. (IKA) - Hrvatski kraljevski grad Knin i vjernici toga grada u utorak 13. lipnja proslavili su nebeskog zaštitnika svetog Antu Padovanskog. Svečano misno slavlje u crkvi Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Prije misnog slavlja, vjernici predvođeni župnikom i dekanom u Kninu fra Markom Duranom, te biskupom Rogićem i ostalim svećenicima, u ophodu, ulicama Knina od samostana svetog Ante do crkve Gospine crkve pronijeli su svečev kip.

Biskup Rogić u homiliji je istaknuo kako je život svetog Ante znakovit, oslikava Božju providnost, Božje planove s ljudima koji nama često izmiču iz vidokruga. Aveti Ante vjernicima je drag jer se svatko s njim može poistovjećivati, ako traži Božju volju i ako je spreman služiti, poučavati drugima dobro činiti i Istinu tražiti. Osvrnuvši se na prvo čitanje iz Knjige mudrosti, biskup Rogić kazao je kako je sveti Ante bio oličenje tražitelja Mudrosti koja od Boga dolazi i u njoj je našao sve. Što je spoznao, neumorno je naviještao, propovijedao, svjedočio. Bio je svetac propovjednik.

Bog daje različite dare, za svakoga ima svoj put i ulogu, ali svi smo pozvani izgrađivati Tijelo Kristovo u svijetu – Crkvu, narod Božji, kazao je biskup Rogić osvrnuvši se na drugo čitanje, Pavlovu poslanicu Efežanima. „I naše vrijeme danas može se opisati Pavlovim slikama, riječima: da smo kao na moru. I danas čovjeka gone svakojaki vjetrovi i valovi kockanja ljudskog, lukavosti što kroči put zabludi.

Tražimo Istinu, tražimo Božju ljubav da nas vodi. Onda se mogu ostvariti Isusove riječi iz evanđelja: koji u mene povjeruju biti ću s njima u sve dane do svršetka svijeta. To je i sv. Ante nastavio propovijedati i svjedočiti. Izjedala ga je revnost za Dom Gospodnji – htio je mijenjati svijet i živjeti na slavu Božju – i na kraju kako ne spomenuti: Svetac za izgubljene i nađene stvari - zašto? Zato što je Ante našao Boga, a Bog je našao Antu i učinio ga svetim. To je najvažnija potraga u životu", poručio je između ostaloga biskup Rogić.

„Sveti Ante hrabro se uhvatio u koštac s vlastitim slabostima i teškoćama vremena u kojem je živio te krepošću izborio svoj put u nebo. Danas, nakon tolikih stoljeća svijetli njegov lik i svjedoči da se evanđelje može živjeti, da se uz Krista mogu pobijediti sve nedaće. Zato ga mi danas slavimo i molimo. Utječemo se njemu da nam od Boga isprosi - istu onu snagu duha kojom je on ustrajao u vjeri, istu onu snagu volje kojom je pobjeđivao grešnost ljudske naravi, istu onu ustrajnost u življenju, naviještanju i svjedočenju Krista u našem vremenu", zaključio je biskup Rogić.

Predstavljena knjiga Lojze Buturca „Sisak 1945.“

Sisak, 14.6.2017. (IKA) - Predstavljanje knjige Lojze Buturca „Sisak 1945.“ održano je u srijedu 14. lipnja u Dvorani sv. Ivana Pavla II. u sisačkom Velikom Kaptolu. Knjigu su predstavili dr. Agneza Szabo, dr. Mile Marinčić i autor, a predstavljanju je nazočio i sisački biskup Vlado Košić. Butorčevo posljednje djelo izlazi kao četvrta knjiga u Biblioteci Hrvatski martirologij Sisačke biskupije, a u njoj autor kao mladić koji je 1945. godine imao 21 godinu, donosi zbivanja tih godina u Sisku i okolici s posebnim osvrtom na partizanske zločine.

Povjerenik za Hrvatski martirologij Sisačke biskupije dr. Mile Marinčić istaknuo je kako je ova knjiga izrazito jasno postavljena i pisana, što čitatelju uvelike olakšava mogućnost razumijevanja vremena kojim se ona bavi. „Knjiga niti u jednom djelu, niti jednim slovom ne poziva na osudu, osvetu i mržnju. Ona je svjedočenje istine koja ne nestaje i koja je neprolazna, istine koja oslobađa i omogućuje mir i smiraj nasuprot laži i zločinu koji je želio ostati sakriven. Ta istina u ovoj knjizi, kod našeg Lojze, čak je označena terminom ljubavi, premda je žrtva u pitanju. Jasna je ovdje aluzija na Kristovu žrtvu i Kristov križ, a koji je u biti ljubav. Nikako osuda, nego samo ljubav može donijeti istinu i produbljivati istinu. Naravno ne osuđivati ne znači ne podcrtati tko je za nešto kriv i tko je nešto učinio, ali nema potrebe baviti se time treba li nekog suditi ili ne“, rekao je Marinčić te dodao kako je ova knjiga i svojevrsna autobiografija autora.

Recenzentica dr. Szabo rekla je da ova knjiga svjedoči teške progone i nemilosrdna pogubljenja građana Siska i okolice od svibnja 1945. na dalje. „Knjiga je satkana na temelju relevantne literature i povijesne građe što svjedoče brojne i dobro uređene bilješke u tekstu knjige. Osim toga knjiga je satkana i na temelju osobnih sjećanja i iskustva autora, ali i potkrijepljena brojnim fotografijama koje daju knjizi dodatnu izvornu vrijednost. Riječ je o povijesnom hodu Hrvatskog naroda u čijem je žarištu i povijesni hod grada Siska i njegove okolice 1945. godine. Tu je riječ i o burnim i teškim godinama mučenja i stradavanja nedužnih ljudi, naših djedova i baka, svećenika, redovnika i redovnica, mladeži i djece na najrazličitije okrutne načine, prije svega bez ikakvoga suđenja... Ipak, ono što smatram najvažnijim i osobito bitnim je činjenica da u knjizi Lojze Buturca nema niti traga mržnje ili osвете prema onima koji su nam to činili. On donosi opise stvarnih povijesnih stanja, ali ti njegovi

opisi su blagi i smireni. On na jednostavan i smiren način pokazuje činjenice onakvima kakve su bile i kako se ne bi zaboravile“, rekla je recenzentica nakon čega je o svojoj 1945. progovorio i autor.

Okupljenima se obratio i sisački biskup Vlado Košić upozorivši kako je potrebno da Hrvati ponište lažno ispričanu povijest te ispričaju onu istinitu, te kako knjiga Lojze Buturca doprinosi upravo tome. „Nalazimo se u dvorani svetog pape Ivana Pavla II. koji je rekao da su u 20. stoljeću postojala tri velika zla: fašizam, nacizam i komunizam. I rezolucija Vijeća Europe iz 2006. godine osudila je ova sva tri režima i proglasila 23. kolovoza za Dan totalitarnih režima. Ona i govori kako je potrebno da se osude svi ti zločini, educiraju mladi o tome, otvaraju muzeji i podižu spomenici. Doista je potrebno je kod nas zabraniti komunizam. Tko danas pametan veliča Hitlera i Pavelića i traži njihov trg u Zagrebu? Nitko! Tako bi i trebalo zabraniti i izbaciti iz javnog života komunizam da se više ne propagira zlo i zločini“, poručio je biskup. Na kraju biskup je predao Lojzi Butorcu povelju kojom je postao počasnim članom Hrvatskoga književnog društva Sv. Jeronimam, a u čijim je izdanjima tijekom godina izdao brojne članke.

Svečana procesija i misa na svetkovinu sv. Vida u Rijeci

Rijeka, 15.6.2017. (IKA) - Dostojanstveno i svečano u četvrtak 15. lipnja u Rijeci je proslavljena svetkovina sv. Vida, zaštitnika Riječke nadbiskupije i grada Rijeke. Središnje euharistijsko slavlje na Trgu riječke rezolucije predvodio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Misi je prethodila procesija od katedrale i ulicama grada u kojoj su članovi Zdruga katoličkih skauta nosili kip i relikvije sv. Vida. Uz mnogobrojne svećenike, vjernike, predstavnike brojnih zajednica i udruga, redovnike i redovnice, županijske i gradske dužnosnike, u procesiji i misnom slavlju sudjelovali su porečki i pulski biskup Dražen Kutleša, krčki biskup Ivica Petanjak, novi začasni kanonik Riječke nadbiskupije opat dr. Christopher Zielinski OSB Oliv., predstojnik Ureda za liturgiju Kongregacije za bogoštovlje i disciplinu sakramenata te domaćin, riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić koji je uputio pozdravnu riječ.

Biskup Križić je u propovijedi vjernike upoznao sa životom i mučeništvom sv. Vida. Kazao je kako su u prvim stoljećima kršćanstva mnogi mučenici htjeli biti što sličniji Kristu što nažalost, kada je na globalnoj razini riječ o žrtvovanju života, nije slučaj. Upozorio je kako pojedini, zbog političkih ili drugih razloga, žrtvuju svoj život kako bi ubili druge.

Također, danas će mnogi zatajiti svoju vjeru, neće se prije jela prekrižiti u nazočnosti drugih osoba, kao niti stati u obranu Istine kako se ne bi zamjerili društvu. Nedostaje autentičnog kršćanskog života, upozorio je propovjednik. Vjera nije laka stvarnost i nužno je mučeništvo služenja i ljubavi. Bez toga nema svetosti, rekao je biskup Križić. Podsjetio je da žrtve koje činimo iz ljubavi prema nekome, nisu teške. Problem je kada te ljubavi nestane i onda nastaje razdor. To se ne odnosi samo na odnose u obitelji, nego i na globalnoj razini. Kada nestane ljubavi i žrtve za bližnje, tada nastaju podjele. Na kraju je potaknuo vjernike da ne čine žrtve i dobročinstva radi vlastite samopromocije, nego u skrovitosti.

Nakon popričesne molitve članovi Zdruga katoličkih skauta Riječke nadbiskupije, ispred nadbiskupa Devčića, starješine i vjeroučitelja Marina Miletića te predsjednice Zdruga katoličkih skauta Riječke nadbiskupije Asje Pavlović, obnovili su obećanja i položili prisegu.

Proslava zaštitnika Riječke nadbiskupije i grada Rijeke

Sveti Vid je svjedok bezgranične ljubavi prema Bogu i ljudima

Rijeka, 15.6.2017. (IKA) - Svečanom pontifikalnom misom uz dodjelu Medalja sv. Vida zaslužnim vjernicima laicima koju je u riječkoj prvostolnici u četvrtak 15. lipnja predvodio riječki nadbiskup i metropolit dr. Ivan Devčić, započela je središnja proslava blagdana sv. Vida, zaštitnika Riječke nadbiskupije i grada Rijeke.

Riječki nadbiskup je u propovijedi kazao kako smo pozvani vjerovati Isusovim riječima te da nam proslava Tijelova i sv. Vida bude poticaj da o euharistiji razmišljamo iz perspektive mučeništva i o mučeništvu iz perspektive euharistije. „Znamo da je vjera u to mnogima prezahtjevna, stoga ih često obuzima sumnja. Upravo se to dogodilo nekom svećeniku u 13. stoljeću, koji je u Bolseni, slaveći sv. misu, posumnjao u istinitost pretvorbe. No posvećena je hostija neposredno nakon mise počela krvariti po korporalu, što je svećeniku bio poticaj da odmah ispovijedi grijeh sumnje. Taj se korporal danas čuva u katedrali u Orvietu u Italiji. Potaknut tim čudesnim događajem, papa Urbana IV. ustanovio je 1264. svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove, tj. Tijelovo, koju upravo danas, kako smo rekli, slavimo zajedno sa svetkovinom sv. Vida, mučenika i našeg riječkog nebeskog zaštitnika.”

Isus, kada govori o svome tijelu kao o kruhu života, želi reći da je on za čovjeka koji se s njime po vjeri sjedinjuje isto što je kruh za naš tjelesni organizam, tj. stvarna hrana od koje živimo, ali ne u materijalnom nego u duhovnom smislu, rekao je nadbiskup u nastavku. „Naime, moramo se osloboditi od zablude našeg vremena da je materijalno stvarnije nego duhovno, štoviše, da je stvarno samo ono što možemo vidjeti svojim tjelesnim očima i opipati rukama. Isus nas darom svoga tijela i krvi za hranu poziva da se u životu služimo i duhovnim očima, tj. da ne zanemarimo oči srca koje vide ono što je tjelesnim očima nedostupno.”

Zaključujući propovijed istaknuo je da su kršćanski mučenici najbolji dokaz snage i životvornosti tog nebeskog kruha koji nam je u Kristu dan. Kao što se Krist žrtvovao za nas, tako su se oni iz ljubavi i zahvalnosti prema njemu žrtvovali za njega, ali i za braću, kako bi im posvjedočili da je on doista kruh koji je s neba sišao. „U tom smislu euharistija, tj. za nas žrtvovano Kristovo tijelo i prolivena krv, taj plod Isusove žrtvene ljubavi izvor je iz kojega su kršćanski mučenici crpili nadahnuće i snagu za nasljedovanje Isusove ljubavi prema Bogu i bližnjemu, a sve u poslušnosti Ocu nebeskomu i predanosti u njegove očinske ruke. Tako su kršćanski mučenici, pa i naš sv. Vid, sljedbenici Isusa Krista, Kralja mučenika, i svjedoci njegove bezgranične ljubavi prema Bogu i braći ljudima.”

Na kraju mise nadbiskup je tradicionalno podijelio medalje zaslužnim vjernicima laicima. Prvi puta na prijedlog riječkog nadbiskupa dodijeljene su dvije Medalje postumno: pok. prof. dr. Mariji Petković i pok. dr. med. Zlatku Tomašiću. Medalje su uručene sinovima dr. Tomašića i dr. Petković. Možemo biti zahvalni i ponosni što smo živjeli u njihovoj blizini. Bili su primjer svima - oboje istinski vjernici i žalosni smo što su nas iznenada napustili, rekao je nadbiskup. Također, vogođišnji dobitnici Medalja su: Mirela Rudić iz župe Uznesenja BDM u Rijeci (na prijedlog prvostolnog dekanata), Zdenko Palčić iz župe sv. Jurja mč. na Trsatu (na prijedlog trsatskog dekanata), Josip Gržinčić iz župe sv. Jeronima u Klani (na prijedlog kastavskog dekanata), Ana Tomac iz župe sv. Hermagora i Fortunata u Gerovu (na prijedlog delničkog dekanata), Franjo Turina iz župe sv. Nikole b. u Kraljevici (na prijedlog crikveničkog dekanata), Ivo Lipić iz župe Krista Kralja u Matuljima (na

prijedlog opatijskog dekanata), Verka Blažević iz župe Presv. Srca Isusova u Škrļjevu (na prijedlog bakarskog dekanata) i dr. med. Ivan Host (na prijedlog Povjerenstva za katoličke udruge). Nadbiskup je dr. Hostu zahvalio na 25 godina kontinuiranog pisanja za mjesečnik „Zvona”, ali i njegovoj zauzetosti kao specijalistu internistu, hematologu u Riječkoj bolnici.

Na kraju mise nadbiskup je zahvalio predsjednici Republike Hrvatske Kolindi Grabar Kitarović na dolasku i zauzetosti za interese Domovine. Vi ste dijete ovoga kraja - Kvarnera i ponosni smo jer smo Domovini dali predsjednicu koja se trudi prevladati podjele i zauzimati za promociju RH, rekao je nadbiskup. Misnom slavlju odazvali su se dekan Medicinskog fakulteta u Rijeci Tomislav Rukavina, ravnatelj KBC-a Rijeka Davor Štimac, ravnateljica hospicija „Marija Krucifiksa Kozulić” s. Daniela Orbančić te brojni drugi vjernici.

Svetkovina Tijelova u Požegi – Euharistijska postaja Požeškog dekanata

Požega, 15.6.2017. (IKA) - Na svetkovinu Gospodnjega Tijela i Krvi – Tijelovo, 15. lipnja, požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je u požeškoj katedrali svečano euharistijsko slavlje na kojem su sudjelovali svećenici iz biskupijskih središnjih ustanova na čelu s generalnim vikarom Josipom Krpeljevićem, članovi Stolnog kaptola predvođeni prepoštom Ivicom Žuljevićem te svećenici iz župa Požeškog dekanata na čelu s dekanom Jozom Jurićem. Bilo je to ujedno slavlje euharistijske postaje vjernika Požeškog dekanata u pripravi za Treći euharistijski kongres Požeške biskupije te su se na njemu okupili brojni vjernici iz Požege i okolice, među kojima ministranti, lektori, pjevači, djeca i mladi, napose iz požeških katoličkih škola, članovi crkvenih i građanskih udruga. Sve ih je na početku slavlja pozdravio biskup, podsjetivši na „otajstvo Tijela i Krvi Gospodnje koje slavimo, i po kojima u svetoj euharistiji postajemo jedno tijelo, očitujemo se kao njegova Crkva”. Rekao je da to "želimo i danas ostvariti po euharistiji u pripravi za Kongres na kojem ćemo se očitovati kao požeška mjesna Crkva o 20. obljetnici njezina utemeljenja”.

U homiliji biskup je rekao da misna čitanja snažno uvode u otajstvo koje se slavi. Sva tri govore o blagovanju kroz koje se ostvaruje život. Pisac Knjige Ponovljenog zakona u prvom čitanju traži od Židova da trajno pamte blagovanje u pustinji kad su izlazili iz egipatskog ropstva. Naime, pustinja je bezivotno mjesto koje potiče čovjeka da se bavi bitnim kako bi preživio. Za Židove je to bila Božja riječ koja ih je pokretala i vodila te voda i mana kojom su se hranili. Život u pustinji bio je jednostavno Božji dar. Biskup je potom rekao kako sv. Pavao u drugom čitanju iz Prve poslanice Korinćanima podsjeća „da nam je Isus za smrt kao svojevršno najteže pustinjsko stanje našeg postojanja na Posljednjoj večeri prije nego će predati sebe za nas ostavio jamstvo svoje Riječi da je trajno s nama, davši nam za hranu svoje tijelo i za piće svoju krv, obvezavši nas da ih blagujemo njemu na spomen”. Tako je započelo ono, što i danas slavimo, rekao je biskup.

„Blagovanje euharistijskog kruha i piće kaleža označuje ono što po tom otajstvu postajemo. Naime, mi smo danas na ovom slavlju brojčano mnogi, jedni pokraj drugih, dionici izvanjske okupljenosti, grad Požega i okolica fizički na jednom mjestu. Ali kad na Isusov nalog uzmemo kruh i vino u ruke te ih oslovimo njegovim riječima, oni bivaju zahvaćeni njegovim moćnim Duhom koji ih pretvara u tijelo i krv njegovo za nas, postajemo dionici njegove pobjede nad smrću, i međusobno povezani u jedno tijelo snagom njegova

'za nas', pretvoreni u zajedništvo živog organizma koji se zove Crkva. Kao što se kruh blagovanjem stapa u jedno s našim bićem, tako svaki vjernik kad blaguje Isusovo euharistijsko tijelo postaje jedno s njime i svima drugima koji su ga blagovali, ostvarujući zajedništvo kojem je ime Crkva", rekao je mons. Škvorčević. Biskup je istaknuo kako je Isusu u pročitanoj evanđelju „silno stalo do toga da se u nama ostvari život vječni, a to je moguće ako po euharistiji postanemo jedno s njime, on u nama i mi u njemu te se već ovdje u Crkvi ostvaruje zajedništvo kojemu je cilj vječno zajedništvo s Ocem, Sinom i Duhom Svetim". Današnja svetkovina snažno nas podsjeća tko postajemo kad u svojim župama kao središtu njihova života slavimo misu, postajemo dioničari zajedništva svoje mjesne Crkve koju predvodi biskup i po njoj opće Crkve kojoj je na čelu nasljednik svetoga Petra, rekao je biskup. Potaknuo je sve slavljениke u katedrali i izvan nje da se obnove u toj svijesti vjere te da je u procesiji nakon ovog slavlja javno posvjedoče, iskazujući poštovanje i zahvalnost Isusu Kristu nazočnom u Presvetom Sakramentu.

Nakon popričesne molitve središtem Požege razvila se veličanstvena procesija, čija su ljepota bili brojni vjernici različitih slojeva, ministranti, djeca iz dječjih vrtića – odjevena u narodne nošnje – do mladih iz katoličkih škola, obitelji i starijih, među njima i župan Alojz Tomašević te gradonačelnik Darko Puljašić, stopljenih u jedno pobožno požeško srce. Na središnjem trgu ispred zgrade biskupijskog sjedišta održana je postajna pobožnost, blagoslovljeni vjernici i grad. Procesija je nastavila svoj hod prema franjevačkoj crkvi Duha Svetoga gdje je održan završni čin klanjanja i molitva za Treći biskupijski euharistijski kongres te uzdignuta hvala Bogu za tako veliki dar od kojeg Crkva živi i ostvaruje se. Biskup je svima nazočnima izrazio zahvalnost što su svojom sabranošću, molitvom i pjesmom posvjedočili svoju pripadnost Isusu Kristu u svojoj župi, dekanatu i Biskupiji. Rekao je da će to raspoloženje vjere njihovim sudjelovanjem na Euharistijskom kongresu 24. rujna biti na poseban način ugrađeno u zajedništvo mjesne Crkve.

Predstavljena nova knjiga fra Žarka Relote „Ja tako mislim“

Split, 15.6.2017. (IKA) - U sklopu obilježavanja 50 godina splitske župe sv. Stjepana pod borovima u zidinama starog benediktinskog samostana na Sustipanu u četvrtak 15. lipnja predstavljena je knjiga župnika i gvardijana fra Žarka Relote. Knjigu, koju je objavio Veritas – Glasnik sv. Antuna Padovanskoga, predstavili su fra Ivan Karlić, profesor na KBF u Zagrebu, splitski katedralni župnik don Tomislav Čubelić, dekan i povjerenik za pastoral obitelji te profesor fra Ljudevit Maračić.

Fra Ivan Karlić naglasio je kako se u fra Žarkovim crkvenoteološkim promišljanjima zrcali naše vrijeme. Autor pomno analizira i prosuđuje naše vrijeme i naš svijet - crkveni ali i vanjski, ponekad naizgled oštro i kritički, konstruktivno, ali s ciljem pokušavajući naći ideje i putove za rješavanje. Fra Žarko ne miri se s postojećim stanjem svijeta, čovjeka, Crkve iznoseći svoje mišljenje i uvjerenje da se nešto može promijeniti na boljitak svih te potiče kršćane da se ne mire s „tekućim stanjem“, praveći se da se ništa loše ne događa i zadovoljavaju se minimumom. Srcem i razumom promišlja i govori o raznim temama: o Crkvi, o Papi, o posvećenom životu, o župi i župniku, o sakramentima, o Božiću, korizmi i Uskrsu, o snazi vjere i o obitelji.

Čubelić je nakon detaljne analize čitave knjige istaknuo fra Žarkovu „zdravu kritiku, koja nije pesimistična“, te

potaknuo posjetitelje da pročitaju knjigu i promišljaju o vlastitim promjenama, osobito roditelji kojima je namijenjen tekst „Roditelji gdje ste? Neka se čuje i vaš glas!“ Maračić je naglasio da autor u svom pisanju ravna Augustinovim kriterijem „U bitnom jedinstvo, u nebitnom sloboda, u svemu ljubav!“, i u svom pisanju prebire, razdvaja, prepoznaje probleme današnjice, te potiče na promjene, na obraćenje starog čovjeka u čemu recenzent vidi najveću vrijednost ovog djela. Na kraju programa, koje je moderirala Antonela Lolić, voditeljica Ureda za odnose s javnošću Policijske uprave Splitsko-dalmatinske, a pjesmom uveličala policijska klapa „Sv. Mihovil“, riječ zahvale obitelji, župnoj zajednici i svim prijateljima i nazočnima uputio je sam autor fra Žarko Relota.

Tijelovo u Gospiću

Gospić, 15.6.2017. (IKA) - U Gospiću je svečanim euharistijskim slavljem u katedrali Navještenja BDM proslavljen blagdan Presvetog Tijela i Krvi Kristove ili Tijelovo. Euharistijsko slavlje kao i tijelovsku procesiju predslavio je gospićko-senjski biskup Zdenko Križić, a concelebrirali su župnik i dekan gospićki mons. Mile Čančar, biskupov tajnik vlč. Mišel Grgurić, policijski kapelan vlč. Ivan Blaževac, a asistirao je đakon Pero Jurčević i ministranti. Biskup je u propovijedi istaknuo: „Crkva na dan Velikog četvrtka slavi spomen ustanovljenja euharistije, velikog Isusova dara svojoj Crkvi. Crkva taj dar slavi i za njega zahvaljuje u svakoj euharistiji, a to znači svaki dan. Međutim, Crkva je htjela ovom Isusovu daru posvetiti i jedan poseban dan, jer je preveliko to otajstvo Isusove ljubavi i nemoguće mu je proniknuti svu dubinu.“

Veliko je ovo otajstvo koje zahtijeva strahopoštovanje. Ovo je Isusov dar njegovoj Crkvi i svakom pojedinom učenu kao pomoć i snaga u patnjama i životnim kušnjama. Isus ustanovljuje Euharistiju u jednom vrlo delikatnom trenutku svoga života i života svojih učenika. On ide prema križu, teškom stradanju i realna je opasnost da tu stvarnost njegovi učenici ne budu u stanju prihvatiti i tako se distanciraju od njega. Na tom istom mjestu Isus žarko moli za Petra, kao prvaka apostolskog, da ne malakše njegova vjera, i traži od tog istog Petra da, kada s Božjom pomoći, nadiđe kušnju i vrati se Isusu, pomogne i ostalima da obnove povjerenje u Isusa, istaknuo je biskup dodajući da vjera nije laka stvarnost. Lako je vjerovati kada sve ide onako kako želimo. Ali je drukčije kada život pokazuje svoju oporu stranu, kada dođu patnje koje nismo željeli i trpljenja koja nismo tražili. Isus dobro zna da je sve ovo u životu neizbježno i da bez njegove posebne pomoći nije moguće ustrajati u vjernosti Bogu. Stoga, daje euharistiju kao snagu ili kao lijek. Za nas vjernike euharistija ne smije postati samo nekakva navika, rutina. Ne pristupa se euharistiji na način da se spontano stavimo u red, kao u nekoj trgovini. Euharistija traži od svakoga jedan svjestan pristup, da osoba bude posve svjesna onoga što će primiti, istaknuo je biskup Križić, dodavši da ako svetoj pričesti pristupamo rutinski, nesvjesno, rastreseno, površno, onda euharistija za nas neće postati snaga. Euharistija ima još jedan cilj u životu kršćana: učiniti nas, na Isusov način, osjetljivima za patnje i potrebe drugih, napose siromašnih. Kod umnažanja kruha, kako nalazimo u evanđelju, Isus to izričito traži od svojih učenika. Oni moraju imati Isusove osjećaje za ljude patnje. Evanđelisti za Isusa govore da se pred patnjom ljudi uvijek iznova sažali, gane, a nije ga bilo sram niti zaplakati. Isusov učenik koji nema takvo Isusovo srce prema patnicima, nije pravi učenik, upozorio je biskup Križić, dodajući da ima mnogo onih koji nemaju toliko potrebu kruha ili novaca koliko ljudske blizine

i topline. Potrebni su srca koje ih zna saslušati, kojem se mogu malo izjadati, kojemu mogu reći da im je teško, da su sami. Imaju potrebu lijepe riječi, nečijeg iskrena osmijeha, ohrabrenja i razumijevanja njihove situacije. Nekoga tko će ih barem pitati: 'Kako ti je?' Ovo mogu podariti svi, pod uvjetom da imaju osjetljivo srce, srce koje se daje ganuti, zaključio je gospičko-senjski biskup.

Prije završnog misnog blagoslova krenula je tijelovska procesija središtem grada. Baldahin su nosili vatrogasci. U procesiji su se istaknuli ovogodišnji prvopričesnici i dječica u bijelim haljinama, s košaricama cvjetnih latica koje su prosipali ispred Presvetog. Bili su tu i krizmanici, mnogo vjernika, povijesna garda Vukovi, puhački gradski orkestar i katedralni pjevački zbor pod ravnanjem Franje Puškarića. U katedrali je nakon procesije otpjevan himan Tebe Boga hvalimo i svečanost je završila blagoslovom s Presvetim.

Svetkovina Tijelova u đakovačkoj katedrali

Đakovo, 15.6.2017. (IKA/TU) – Velik broj vjernika okupio se u četvrtak 15. lipnja u đakovačkoj prvostolnici na svečanom misnom slavlju, kako bi proslavili svetkovinu Tijela i Krvi Kristove. Slavlje je predvodio nadbiskup Đuro Hrančić u koncelecijaciji svećenika koji djeluju u središnjim ustanovama Nadbiskupije te u đakovačkoj župi Svih svetih.

Svoju homiliju nadbiskup je započeo podsjećajući na Isusove riječi: „Ja sam kruh živi koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha živjet će uvijek“ (Iv 6,51) te rekao kako biranje kruha i vina kao znakova Euharistije nije bila slučajnost, nego plod Isusova neprestanog osluškivanja Duha Svetoga i njegova zajedništva s Ocem.

Nadbiskup je okupljenima protumačio simboliku kruha, koji je 'plod zemlje': sjeme koje padne u zemlju privlači na sebe skrivenu energiju zemlje; potom, usjevu je potrebna i sva snaga neba: kiša, svjetlo, toplina, vjetar, ali je kruh također rezultat čovjekova rada i simbolizira čovjekovo nastojanje da svijet učini humanijim. Također, kruh se povezuje i sa samim Isusom – sam se poistovjećuje sa zrnom žita i kaže: 'Ako pšenično zrno ne padne u zemlju i ne umre, ostaje samo. Ako li pak umre, donosi mnogo roda.'

Tumačeći kako se tijekom mise kruh pretvara u Isusovo tijelo, nadbiskup je istaknuo kako se u toj pretvorbi krije neobična dinamika: „U njoj je početak one velike i konačne pretvorbe po kojoj Isus postupno čitav svemir sjedinjuje sa sobom i čini ga svojim tijelom – 'uglavljuje u sebi kao glavi, sve na nebesima i na zemlji'. Svaka je pretvorba na misi zato korak prema sveobuhvatnoj pretvorbi i konačnoj integraciji čitave stvorene stvarnosti u jedno Kristovo tijelo“, rekao je nadbiskup, upućujući okupljene kako bi, kada vide kako svećenik u misi prije pretvorbe uzima kruh u svoje ruke, „morali biti svjesni da Otac stavlja sve stvorenje u ruke svoga Sina kako bi ga pretvorio u svoje tijelo i tako pobožanstvenio sve one koji će pristupiti pričesti i po njima čitavu stvorenu stvarnost“.

Nadbiskup je potom govorio i o bogatoj simbolici vina, koja upućuje na radost, ali je i simbol Božjeg gnjeva, trpljenja i kazne; u Novom zavjetu „čša“ često označava Isusovo trpljenje i smrt. „Euharistijsko je vino, dakle, simbol i za radost i za trpljenje. Isus birajući vino, kao znak svoje žrtve, daje nam do znanja da je njegova smrt, unatoč svoj gorčini, ipak izvor neopisive radosti“, rekao je nadbiskup te dodao kako je Euharistija – a na taj način sav naš kršćanski život - blagovanje, pokazuje da nemamo život u sebi, već ga moramo dobiti, blagovati. „Na svakoj misi smo u izvrsnoj školi u kojoj uvježbavamo ovu istinu. Svaki se dan podsjećamo da nemamo u sebi pravog života, da je naš pravi život Isusov život u nama. Pristupajući pričesti postaje nam

jasno da smo grana na čokotu. Bez života kojega po pričesti primamo od Krista mi smo odsječena grana bez života. U nama nema motivacije za darivanje, za istinsku ljubav, za požrtvornost iz ljubavi prema drugome, za velikodušnost, dobrotu, praštanje...“, rekao je nadbiskup, dodajući kako u Euharistiji blagujemo i primamo svetost te je stoga punina i puno sudjelovanje na sv. misi – sveta pričest.

Na misnom slavlju sudjelovali su i hodočasnici – sudionici Marijanskoga zavjeta za Domovinu, kojima je nadbiskup uputio poseban pozdrav i ohrabrenje. Zbog radova na Trgu J. J. Strossmayera, nije bilo moguće održati tijelovsku procesiju te je nakon misnog slavlja u katedrali izloženo Presveto, a vjernici su ostali sudjelovati u pobožnosti klanjanja. Misno slavlje pjevanjem je obogatio Mješoviti katedralni zbor.

Održan 10. Vidfest

Rijeka, 16.6.2017. (IKA) – Jubilarni 10. Vidfest – festival popularne duhovne glazbe održan je u petak 16. lipnja u dvorani Hrvatskoga kulturnog doma na Sušaku. Organizatori događaja bili su Ured za pastoral i Povjerenstvo za kulturna i glazbena događanja Riječke nadbiskupije. Događaj je tradicionalno dolaskom podržao riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić, koji se na početku obratio izvođačima i brojnoj publici, rekavši kako se Vidfestom zaključuje ovogodišnja proslava svetkovine sv. Vida, zaštitnika Riječke nadbiskupije i grada Rijeke. Pjevačima je poželio da im po uzoru na riječi sv. Augustina, pjesma bude 'dvostruka molitva', te podsjetio na humanitarni karakter Festivala i važnost odaziva i sudjelovanja u pomoći riječkom hospiciju „Marija Krucifiksa Kozulić“ za koji su sredstva na ovogodišnjoj manifestaciji bila prikupljena. Uz nadbiskupa Devčića, svojim dolaskom podršku Festivalu dali su generalni vikar Riječke nadbiskupije mons. Emil Svažić, biskupski vikar i rektor katedrale Sv. Vida mons. Matija Matičić, glavni riječki imam Hajrudin Mujkanović i ravnateljica riječkog hospicija s. Daniela Orbančić, koja se obratila skupu. Upoznala je okupljene s ustrojstvom i djelatnošću ove, u Hrvatskoj jedine ustanove za palijativnu skrb. „U hospiciju su zbrinuti ljudi koji su u doista velikoj potrebi jer su neizlječivo bolesni i kao takvi potrebni materijalne pomoći, kao i pažnje i ljubavi od nas zdravih. Zato vam puno hvala za svaku lipu i kunu koju ćete večeras podariti našem hospiciju i njegovim štićenicima. Sigurno vam sv. Vid neće za to ostati dužan“, rekla je s. Danijela. Dodala je kako je hospicij osnovala Riječka nadbiskupija tj. nadbiskupijski Caritas prije četiri godine i do sada je kroz njega prošlo i najvećim dijelom iz ovoga života u drugi prešlo više od tisuću ljudi.

U glavnom, glazbenom dijelu programa nastupili su grupa Flash, Dječji zbor „Ljiljani“, Zbor „Prijatelji“ Centra za rehabilitaciju Brašćine – Rijeka, Udruga sv. Petra i Pavla iz Bribira, ZE TE band, Anjel iz Splita, Dječji zbor „Nebeske iskrice“ s Viškova i Dom mladih Rijeka i zbor „Sklad“ iz Bakra. U revijalnom dijelu programa nastupio je Pjevački zbor mladih „Josip Kaplan“ s voditeljicom Doris Kovačić. Na kraju večeri, prigodnu riječ uputio je izvršni direktor Festivala Jurica Goja. Zahvalio je nadbiskupu i Riječkoj nadbiskupiji na svesrdnoj podršci, kao i izvođačima koji su se javili na natječaj i nastupili na Vidfestu, te Doris Kovačić i PZM „Josip Kaplan“ na nastupu u revijalnom dijelu Festivala.

Blagoslovljena nova župna kuća u Okučanima

Okučani, 16.6.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Vida, nebeskog zaštitnika župe Okučani, koji je ove godine zbog svetkovine Tijelova prenesen na 16. lipnja, požeški biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s redovničkom braćom Provincije Bosne Srebrene kojima je povjerena uprava te župe te svećenicima Novogradiškoga dekanata na čelu s dekanom Željkom Volarićem, predvodio je slavlje blagoslova nove župne kuće. Među uzvanicima bili su i predstavnici slavonskog episkopa Jovana Čulibrka, pravoslavni paroh iz Okučana i Nove Gradiške. Tijekom 30 godina postojanja župa Okučani nije imala svoga župnog stana, nego je župnik, član Provincije Bosne Srebrene, stanovao u kući koja je vlasništvo iste Provincije. Požeška biskupija donijela je odluku o izgradnji župnog stana pored nove župne crkve, obnovljene nakon razaranja u Domovinskom ratu. Fra Marin Radman, okučanski župnik predstavio je biskupu, svećenicima i okupljenim vjernicima, među kojima je bio i načelnik Općine Aca Vidaković, novo zdanje, čija je gradnja započela prije više godina. Posebnu zahvalu izrazio je požeškom biskupu za inicijativu u gradnji, Požeškoj biskupiji za cjelovito pokriće troškova a Uredu za gradnju Požeške biskupije na čelu s predstojnikom Ivicom Žuljevićem za koordiniranje svih radova.

Nakon blagoslova povorka vjernika i svećenika na čelu s biskupom krenula je u crkvu gdje je biskup predvodio svečano euharistijsko slavlje. U homiliji je ustvrdio kako je sv. Vid i danas izazovan. Na temelju prvoga liturgijskog čitanja iz Knjige mudrosti protumačio je kako i danas mnogi s bezbožničkim očima promatraju svijet i čovjeka te ih ne vide u njihovoj dubini i smislu, ostaju na razini privida te s tog naslova nerijetko progone druge koji stvarnost gledaju Božjim očima, pogledom vjere te opredijeljeni u ostvarivanju čovjeka po Isusovu modelu, postaju smetnja bezbožnicima, bivaju progonjeni i ubijani. No, biskup je ukazao na tvrdnju sv. Pavla u drugom čitanju kojom on uvjerava Rimljane kako je Isusov „za čovjeka“ jači od svakog ljudskog protivljenja, mržnje i ubojstva, te pravednici u njemu postaju pobjednici. Biskup je podsjetio kako je mali Vid, sin poganskih roditelja bio povjeren na odgoj kršćanima Krescenciji i Modestu koji su ga uveli u istinu o snazi Božje ljubavi za čovjeka, moćnije od smrti, pomogli mu da svijet gleda Božjim pogledom te mladenačkim opredjeljenjem radije prihvatiti smrt u progonu cara Dioklecijana početkom 4. stoljeća, nego li da se svrsta među kratkovidne bezbožne gubitnike. Postao je s Isusom pobjednik.

Aktualizirajući poruku sv. Vida, biskup je upozorio na značenje odgoja mladih naraštaja za Božje vrijednosti i njegovu istinu o nama te njihovo svjedočenje u hrvatskom društvu koje pati od blijedih opredjeljenja. Istaknuo je značenje kršćana u javnom životu, napose u politici i gospodarstvu i ukazao na mogućnosti liječenja hrvatskog društva od nemoći zla i sebičnosti putem evanđeoske ljubavi, koja sjedinjena s Isusom Kristom postaje moć kojom se pobjeđuje i samu smrt. S tom željom i molitvom biskup je čestitao župniku fra Marinu i okučanskim župljanima svetkovinu njihova svetog zaštitnika a načelniku Općine Vidakoviću i svim okučanskim građanima Dan Općine.

Na svršetku svetog slavlja župnik fra Marin u znak zahvalnosti za pomoć u izgradnji župne kuće uručio je biskupu znakovite darove a jednako tako i načelnik Općine. Nakon mise vjernici su pokraj crkve imali mogućnost sudjelovati na prigodnom programu i malom domjenku, dok su svećenici prvi puta bili sustolnici u novom župnom domu.

Oproštaj od fra Ivana Markanovića

Zagreb, 16.6.2017. (IKA) - Oproštaj od fra Ivana Markanovića, OFMCap, koji je iznenada preminuo 14. lipnja u 56. godini života, 31. godini redovništva i 28. godini svećeništva, održan je 16. lipnja u kapucinskoj crkvi Sv. Leopolda Bogdana Mandića u Zagrebu-Dubrava. Misu zadušnicu predvodio je krčki biskup fra Ivica Petanjak, OFMCap, u zajedništvu s bjelovarskim biskupom i predsjednikom Vijeća HBK za kler mons. Vjekoslavom Huzjakom, provincijalom Hrvatske kapucinske provincije fra Jurom Šarčevićem, generalnim tajnikom HBK mons. Petrom Palićem te brojnim dijecezanskim i redovničkim svećenicima, a uz sudjelovanje velikog broja vjernika, posebno članova Franjevačkoga svjetovnog reda. U propovijedi je biskup Petanjak podsjetio da je prije deset dana slavio misu u toj istoj crkvi za kapitula hrvatskih kapucina a misu je tada suslavio i fra Ivan Markanović. „Opet smo zajedno oko stola Gospodnjeg, ali je jedan od nas s onu stranu oltara i sudjeluje u ovoj euharistiji na potpuno drukčiji način. Mi je slavimo u otajstvu vjere i s mnoštvom pitanja, on je slavi u spoznaji istine i s dobivenim odgovorima. Mi bismo u svojoj sebičnosti i nesavršenosti vjere i ljubavi htjeli sada biti na njegovu mjestu, ali ne u njegovoj koži. Htjeli bismo poput njega dobiti odgovore na sva svoja pitanja, ali bismo htjeli ostati s ovu stranu oltara. Zašto? Očito zato što Boga dovoljno ne poznajemo, što ga nedovoljno ljubimo, što mu premalo vjerujemo, što nas plaši taj definitivni prijelaz nakon kojeg nema povratka na staro, kao što se nitko od nas ne može više vratiti u majčinu utrobu“, istaknuo je biskup Petanjak, dodavši da je da je vječnost u novosti života. „Vječnost je nešto potpuno novo i drugačije. Vječnost je zbilja i čista istina. Vječnost je spoznaja i gledanje zbilje kakva uistinu jest“, rekao je krčki biskup, te se osobno oprostio od fra Ivana Markanovića, spomenuvši da je on posljednji iz biskupove generacije kapucina-svećenika koji su početkom osamdesetih godina prošlog stoljeća zajedno započeli svoj franjevački hod - novicijat. Osvrnuvši se na prerani i iznenadni odlazak druge dvojice braće kapucina, te fra Ivana Markanovića, biskup je zaključio: „Mi ostajemo u vjeri i s mnoštvom pitanja“. U ime Franjevačkoga svjetovnoga reda od fra Ivana Markanovića oprostio se fra Zvonimir Brusač posebno posvjedočivši veliku pokojnikovu zauzetost oko svjedočenja franjevaštva i spremnost da se odazove na svaku misu, predavanje ili duhovnu obnovu za svjetovne franjevence. Životopis fra Ivana Markanovića na misi je pročitao samostanski poglavar fra Juro Šimić, a fra Miljenko Vrabec izrazio sućuti upućene hrvatskoj kapucinskoj provinciji posebno istaknuvši brzozjav predsjednika HBK zadarskog nadbiskupa Želimira Puljića koji je s fra Ivanom surađivao dok je još bio dubrovački biskup a pokojnik službovao u svetištu Gospe od milosti. Nakon mise sprovedne obrede na groblju Miroševac predvodio je biskup Huzjak uz nazočnost brojnih svećenika i redovnika među kojima i generalnog vikara Đakovačko-osječke nadbiskupije mons. Ivana Čurića. Biskup Huzjak se u oproštajnim riječima spomenuo suradnje fra Ivana Markanovića s Vijećem HBK za kler i njegova nesebična zauzimanja za svećenike koji su bili u teškoćama. Riječi zahvale pokojniku izrekla je i predstavnica Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara - ogranak Zagreb čiji je bio duhovnik. Izrazima suosjećanja obitelji pokojnika i svim nazočnima obratio se i provincijal fra Jure Šarčević, osvrnuvši se na sve što je fra Ivan dobra učinio kao franjevac-kapucin. Uz pjesmu „Kraljice neba raduj se“, koju je predvodio kao i misno pjevanje župni zbor „Anselmo Canjuga“, Markanovićovo tijelo položeno je u kapucinsku grobnicu.

Fra Ivan Markanović rođen je 10. veljače 1962. u Josipovcu kod Osijeka od oca Petra i majke Bosiljke r. Grgić. Kao kandidat, u Hrvatsku kapucinsku provinciju primljen je na blagdan Sv. Franje Asiškog 4. listopada 1981. u Zagrebu. Prve redovničke zavjete položio je 4. rujna 1983. u Karlobagu. Doživotne zavjete položio je 19. rujna 1987. u Zagrebu. Teologiju je studirao u Zagrebu. Za đakona je zaređen u Osijeku, 15. svibnja 1988. polaganjem ruku biskupa Ćirila Kosa, a za svećenika u Zagrebu 25. lipnja 1989. godine. U Hrvatskoj kapucinskoj provinciji sv. Leopolda Bogdana Mandića obavljao je različite službe. Bio je katehist, voditelj Centra za duhovna zvanja u Varaždinu, kapelan u Dubrovniku i Zagrebu, privremeni upravitelj župe Sv. Đurđa na Osojniku (Dubrovnik). Na zasjedanju HBK od 5. do 7. studenoga 2008. fra Ivan je imenovan povjerenikom za svećenike s poteškoćama pri Vijeću HBK za kler. Tu službu revno je obnašao sve do smrti. U listopadu 2015. godine došao je u samostansku zajednicu sv. Leopolda u Gornjoj Dubravi. Između ostalih dužnosti i svakodnevnih obaveza u župi i samostanu, imenovan je za nacionalnog, provincijskog i mjesnog duhovnog asistenta Franjevačkoga svjetovnog reda. Istodobno obnašao je službu duhovnika Hrvatskoga katoličkog društva medicinskih sestara i tehničara - ogranak Zagreb. Posljednje dvije godine bio je i urednik Glasila sv. Leopolda Mandića „Ljudima prijatelj“.

Split: Proslava 50. obljetnice župe sv. Stjepana pod borovima

Split, 16.6.2017. (IKA) - Vjernici župe sv. Stjepana pod borovima sa splitskih Meja proslavili su 50. obljetnicu postojanja svoje župe u petak 16. lipnja euharistijskim slavljem koje je u zidinama drevne benediktinske bazilike na Sustipanu predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s župnikom i gvardijanom samostana sv. Frane na Obali fra Žarkom Relotom te ostalim svećenicima konventualcima.

„Pedeset godina je lijepa obljetnica koju još nazivamo zlatni jubilej. Možemo kazati da je, biblijski gledano, svaka 50. obljetnica milosna godina (7x7=49). Stoga trebamo još žarče zahvaliti Gospodinu za sva primljena dobra i milosti koje nam je udijelio kroz proteklo vrijeme. U zajedništvu s nebeskom Crkvom danas s nama slave toliki benediktinci, koji su Boga slavili u ovoj bazilici, potom nadbiskup Frane Franić, koji je utemeljio ovu župu, prvi župnik fra Ambroz Vlahov i brojni miljenici Božji“, kazao je na početku misnoga slavlja nadbiskup Barišić, čestitavši im zlatni jubilej. U propovijedi nadbiskup je podsjetio na povijest toga lijepog i svetog mjesta. Na starom splitskom groblju Sustipan nalaze se ostaci srednjovjekovnoga benediktinskog samostana i bazilike koji se u povijesnim izvorima prvi put spominje u 11. stoljeću. Samostan Sv. Stjepana bio je najugledniji splitski samostan, a opatiju su u srednjem vijeku darivali hrvatski kraljevi Petar Krešimir IV., Dmitar Zvonimir i Stjepan II. Trpimirović, dok je posljednji član hrvatske vladarske loze Trpimirovića tu našao i konačno utočište. Na tim ostacima 1814. godine podignuta je župna crkva Sv. Stjepana. Za njenu gradnju zaslužan je rektor splitskoga Nadbiskupskog sjemeništa don Nikola Didoš, o čemu svjedoči natpis na nadvratniku crkve, jer su 1699. godine dobra sustjepanske benediktinske opatije pripala, odlukom Svete Stolice, tek osnovanom splitskom sjemeništu.

Uz crkvu je od 1826. uređeno prvo gradsko groblje izvan gradskih zidina, koje je u vremenu od 1959. do 1961. uništeno, a dio kostiju prebačeno je na novo gradsko groblje Lovrinac. Uništavanjem sustipanskoga groblja nepovratno su izgubljena brojna umjetnička djela i spomenici, a mali dio

koji je spašen pohranjen je u Muzeju grada Splita. Nadbiskup Franić osnovao je ovu župu 1967. godine.

Osvrnuvši se na biblijska čitanja, mons. Barišić govorio je o riječima sv. Pavla koji kaže da blago vjere nosimo u glinenim posudama. U vezi s tim je naglasio da je premalena i na neki način neprikladna crkva na Sustipanu glinena posuda u kojoj se slavi Gospodin i sakramenti, u kojoj se sluša Riječ Božja i u kojoj vjernici rastu u vjeri. Dodao je da je svatko od nas glinena posuda, ograničena i grešna, obilježena Gospodinovim križem i smrću, ali i snagom uskrsnuća.

U svjetlu evanđeoskoga teksta koji donosi Isusov „Govor na gori“ progovorio je o bračnoj vjernosti, preljubu i rastavi naglasivši da je preljub „agresija na savez ljubavi i vjernosti“. Upozorio je da preljub započinje u srcu. Slikovito je usporedio ljudsko srce s vrtom kazavši: „Ljudsko je srce slično vrtu. Ukoliko je ograđen i zaštićen, njegovan i uređen lijep je i ugodan za život. Ako je bez ikakve ograde i zapušten te se u njemu nalaze sve vrste životinja neugodan je, a počesto i opasan. Stoga je potrebno odstraniti ono što narušava ljepotu i sklad. Vjernost i stabilnost braka je civilizacijski doseg.“ Dodao je kako „Krist ima jednu zaručnicu - Crkvu i živi u monoganom braku“. Na kraju propovijedi pozvao je vjernike da se permanentno obrazuju poput benediktinaca čije je geslo „Moli i radi“ dodavši „i studiraj“.

Zahvalu mons. Barišiću i svima koji su uveličali slavlje uputio je župnik i gvardijan fra Žarko Relota. Nakon misnoga slavlja, koje je pjevanjem uljepšao mješoviti župni zbor, upriličen je prigodni domjenak.

Župa sv. Stjepana pod borovima u početku je obuhvaćala područje Meja, te Sustipan i zapadni dio splitske luke. Kasnije su joj granice proširene na franjevački samostan na Obali i okolno područje zvano Šperun te sada ima oko 3800 stanovnika. Ove godine imala je oko 40 prvopričesnika i krizmanika, oko 30-ak sprovoda i 100-ak krštenja. Za proslavu 50. obljetnice postojanja pripremala se bogatim duhovno-kulturnim programom.

Biskup Štambuk: „Zagovarajte nas Božji ugodnici“

Poruka hvarskoga biskupa upućena biskupijskom kleru i vjernicima mjesne Crkve na početku ljeta

Hvar, 17.6.2017. (IKA) – „I tek letimični pogled na kalendar u ljetnim danima i mjesecima koji su pred nama govori nam o prisutnosti svetaca u tim (vručima) danima, te brojni i vrlo značajni blagdani u čast Blažene Djevice, odlična su prilika za 'ulaženje' u njihove živote, pronalaženje pojedinosti koje nama nešto govore. Ti su spomen-dani i blagdani prikladni za naše ljetno osvježanje u duhu i istini, u korisnom zaustavljanju i primanju pouke i poruke... ali je potrebno za sve to imati vremena“, istaknuo je hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk u poruci upućenoj biskupijskome kleru i vjernicima mjesne Crkve nas početku ljetnih mjeseci. Biskup podsjeća kako ljudi, među kojima i svećenici i laici, zatim političari i biskupi te djevojke u svijetu i redovnice, često znaju reći kako nemaju vremena te tako zanemaruju važne trenutke vremena za prikladnu ponudu: „U ljetnim mjesecima, kad nismo u tolikom intenzitetu zauzeti za pastoral (škola, različiti satovi pouke i slično) – to se (ljetno) vrijeme nameće u svojem zanimljivom ritmu događanja, uz susret s brojnim turistima, barem na našim otocima“.

U nastavku mons. Štambuk ističe kako je ljetno vrijeme prikladno i za liječenje rana, te uz to podsjeća na istaknutije misli nekih autora: „George Sand bi dometnuo: 'Vrijeme zacjeljuje rane, ukoliko ih ranjenik uporno ne ozljeđuje!' A

stari rimski pjesnik Publije Ovidije: 'Dodaj malo malome, umjereno majušnome – za kratko vrijeme nakupi se velika hrpa!' Lav Nikolajević Tolstoj pošao je korak dalje: 'Vrijeme ne postoji, postoji samo trenutak, ali u tom trenutku je naš život. Stoga u taj trenutak treba uložiti svu svoju snagu'. Dodaje kako je važno korisno, pametno i poželjno „upotrebljavati i činiti vrijeme". Uz ljetne dane biskup preporučuje i čitanje knjiga, ističući kako se kroz druženje s knjigama čovjek može oplemeniti. „Neka bi nam ovoga ljeta časovi, sati, dani, tjedni i mjeseci koji će nam biti na raspolaganju, bili obogaćeni 'rudačama' koje će 'oplemeniti' sve što činimo, za što se zalažemo i u što ulažemo sve te vrednote! Sveti Božji ugodnici, koji ispunjate dane našega (životnoga) kalendara, zagovarajte za nas da naučimo i prihvatimo naučeno – da uspijemo dobro iskoristiti ponuđeno vrijeme lipnja, srpnja i kolovoza", ističe u poruci mjesni biskup.

Hodočašće Gospičko-senjske biskupije u Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu

Karlovac, 17.6.2017. (IKA) - Nakon što su 17. lipnja u dopodnevnom satima hodočastili u svetišta Predragocjene Krvi Kristove u Ludbreg, više od 500 vjernika na čelu sa svojim svećenicima i mjesnim biskupom Zdenkom Križićem pohodili su popodnevnom satima Nacionalno svetište sv. Josipa u Karlovcu a u sklopu proslave Dana obitelji i zaziva sv. Josipu da ih štiti.

Nakon što je upravitelj svetišta mons. Antun Sente predstavio slavnu povijest svetišta koje ove godine slavi 330 godina od kada je Sabor izabrao sv. Josipa za zaštitnika domovine, o liku sv. Josipa u pjevanoj Večernjoj govorio je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. Jednostavnim ali produhovljenim riječima približio je lik sv. Josipa svakom ocu obitelji i vjerniku. Sv. Josip bio je kao čovjek obitelji pravedan, a kao čovjek Božji velikodušan. Ujedno je bio i čovjek rada. Bog je za čovjeka predvidio rad koji nas oplemenjuje, i posvećuje. Ako nešto radimo s nervozom i napetošću, takav rad nije oplemenjujući. Sv. Josip znao je slušati i u snu. Ali je slušao i druge. A samo onaj koji sluša druge može slušati Boga. Sv. Josip je uzor dijaloga i pažnje prema drugima. Osim toga, Josipova šutnja izlazi iz potrebe za slušanjem Boga i ljudi. Teže je, naime, slušati no govoriti, a time se izgrađuje obitelj. Josip odgaja ponašanjem a ne riječju, zaključio je biskup Križić.

Generalni ministar Franjevačkog reda na Poljudu

Split, 17.6.2017. (IKA) - U sklopu posjeta Generalne uprave Franjevačkog reda OFM Južnoslavenskoj konferenciji provincijala OFM generalni ministar Michael Anthony Perry posjetio je 17. lipnja i franjevački samostan na Poljudu. S njim je bio fra Julio Cesar Bunader, generalni vikar, te članovi generalnog defnitorija: fra Caoimhin o Laoide; fra Ignacio Ceja, fra Nicodeme Kibuzehose, fra Ivan Sesar, fra Lino Gregorio Redoblado, fra Valmir Ramos i fra Antonio Scabio.

U njihovoj pratnji bili su članovi Južnoslavenske konferencije provincijala: fra Miljenko Šteko, fra Joško Kodžoman, fra Andrija Bilokapić, fra Marjan Čuden, fra Jozo Marinčić i fra Ilija Vrdoljak.

U kratkom, ali iznimno spontanom i bratskom, druženju bila je prilika za međusobno upoznavanje i obilazak svetišta sv. Ante.

Svećeničko ređenje i zahvala za biskupsko služenje mons. Valentina Pozaića

Zagreb, 17.6.2017. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim biskupima Ivanom Šaškom i Mijom Gorskim te umirovljenim pomoćnim biskupom Valentinom Pozaićem, redovničkim poglavarima, rektorom i poglavarima Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa te mnogobrojnim svećenicima, podijelio je u subotu 17. lipnja na euharistijskom slavlju u zagrebačkoj prvostolnici, sveti red prezbiterata šesnaestorici đakona.

Euharistijskim slavljem ujedno je cijela nadbiskupijska zajednica zahvalila Bogu za biskupsko služenje mons. Valentina Pozaića.

Ovaj je dan u nadi iščekivan i od Crkve, rekao je pozdravljajući na početku homilije kardinal. Obraćajući se ređenima, istaknuo je da njihovo Hoću, koje će pet puta odgovoriti, dodajući na peti upit riječi: s Božjom pomoći, nije samo formalna obaveza, nego opredjeljenje, to je izbor ljubavi.

„Onaj koji slobodnom voljom u ljubavi izabire slijediti Dobroga Pastira pozvan je svaki dan tu odluku obnavljati, vršenjem prezbiteratske službe, imajući na umu da je vjernost zauvijek vlastito ime ljubavi: u naviještaju Evanđelja, u cjelovitom poučavanju katoličke vjere, u slavljenju sakramenata, posebno dnevnom slavljenju svete Mise te spremnom slavljenju sakramenta Pomirenja, u postojanoj molitvi, osobito redovitom moljenju Časoslova, u svjedočenju milosti celibata, u poslušnosti dijecezanskom biskupu i drugom zakonitom poglavaru."

Obraćajući se okupljenim vjernicima, kardinal ih je pozvao da te mlade svećenike prihvate sa zahvalnošću, kao Božji dar: „Njihovo današnje ređenje je Božja poruka za sve nas. Po ovim mladim svećenicima Gospodin nam poručuje da nemamo pravo gubiti povjerenje, da se ne smijemo obeshrabriti u suočenju sa životnim poteškoćama. Bog je vjeran. Danas nam svoju vjernost očituje po ovim mladomisnicima, koji su se odazvali i odgovorili na Božji poziv. Bog i danas djeluje u našoj sredini. Ređenje je rječit znak Božjeg djelovanja. Prezbiterat je životna milost za poslanje Crkve. Budimo uvijek zahvalni Gospodinu obnavljajući pouzdanje u njega."

Na kraju homilije, obraćajući se ređenima, kardinal je poručio: „Treba tražiti Isusovu, a ne svoju slavu. To je, dragi ređenici, put ispunjenja vašega poslanja i spasenja svijeta. To je put kojim je prošao naš blaženik Alojzije Stepinac, koji danas svijetli nama i svekolikoj Crkvi. Njemu i njegovu moćnom zagovoru preporučite sebe i službu što vam je danas Crkva povjerava. Neka vam On bude uvijek orijentir u svećeničkom životu."

Prije završnog blagoslova kardinal je izrekao zahvalni govor biskupu Pozaiću za njegovo biskupsko služenje u kojem je rekao: „Dragi biskupe Valentine, puno je važnih datuma u Vašem životu, puno životnih postaja, puno ustanova u koje ste utkali svoje znanje, sposobnosti i žrtve, ali neka ispred svega toga budu lica dragih ljudi što ih je Bog slao na Vaše putove. Neki će od njih zauvijek ostati u Vašem srcu i pamćenju, jer ste u susretu s ljudima nastojali davati najbolje od sebe slijedeći riječi svoga biskupskog gesla: 'Život biraj'. Tko bira život opredjeljuje se za čovjeka bez obzira na okolnosti, prijetnje i neizvjesnosti. Svojim svećeničkim i biskupskim služenjem gradili ste međuljudske odnose koji povezuju s Bogom i usmjeruju na Njega."

Kao zahvalni dar za biskupsko služenje kardinal je u ime Zagrebačke nadbiskupije biskupu Pozaiću uručio kip bl. Alojzija Stepinca.

Sveti red prezbiterata su primili za Zagrebačku nadbiskupiju

Mario Dukić, Zagreb, župa sv. Petra apostola, Zaprešić; Danijel Hačko, Zagreb, župa sv. Ana, Sveta Jana; Krunoslav Kolar, Zagreb, župa Presvetog Trojstva, Kraljevec na Sutli; Željko Nestić, Zagreb, župa Uznesenja BDM, Brezovica i Tomislav Šagud, Zagreb, župa sv. Blaža, Zagreb.

Za franjevačku provinciju sv. Ćirila i Metoda zaređeni su fra Dragan Grizelj, Banja Luka, župa Presvetoga Trojstva, Daruvar, Požeška biskupija; fra Marijan Vidović, Zagreb, župa sv. Anastazije, Samobor, Zagrebačka nadbiskupija; fra Marko Gulin, Šibenik, župa sv. Marije, Zagreb, Zagrebačka nadbiskupija; fra Ivan Nikolić, Vinkovci, župa sv. Antuna Padovanskog, Otok, Đakovačko-osječka nadbiskupija; fra Matija Marijić, Slavonski Brod, župa sv. Josipa Radnika, Slavonski Brod, Đakovačko-osječka nadbiskupija; fra Josip Sedlar, Čakovec, župa sv. Antuna Padovanskog, Čakovec, Varaždinska biskupija i fra Ivan Crnković, Karlovac, župa Blažene Djevice Marije Snježne, Kamensko, Zagrebačka nadbiskupija.

Za provinciju sv. Jeronima franjevaca konventualaca zaređen je fra Ivan Marija Lotar, Vukovar, župa sv. Ćirila i Metoda, Vinkovci, Đakovačko-osječka nadbiskupija, za Hrvatsku karmelsku provinciju svetoga Oca Josipa Vedran Pavlić, župa sv. Jakova apostola, Jadranovo, Riječka nadbiskupija; za Hrvatsku pokrajinu Družbe Isusove o. Tomislav Rukavina, Gospić, župa sv. Rok, Gospićko-senjska biskupija i o. Tomislav Magić, Varaždin, župa sv. Elizabete, Jalžabet, Varaždinska biskupija.

Posvećena nova župna crkva Sv. Ane na Gornjoj Vežici

Nakon 46 godina župa je dobila župnu crkvu - posvetio ju je nadbiskup Devčić

Rijeka, 17.6.2017. (IKA) - Nakon 46 godina župa sv. Ane na Gornjoj Vežici dobila je župnu crkvu. Posvetio ju je u subotu 17. lipnja riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić na svečanom euharistijskom slavlju u kojemu su sudjelovali mnogobrojni svećenici Riječke nadbiskupije, nekadašnji župnici župe sv. Ane vlč. Ivan Friščić i vlč. Zlatko Čibarić te aktualni župnik vlč. Michele Cittadino.

Župa sv. Ane formalno je osnovana 16. rujna 1971. godine dekretom riječko-senjskog nadbiskupa Viktora Burića. Do 2002. godine župom je upravljao župnik župe sv. Terezije od Djeteta Isusa, a svoj samostalni hod župa sv. Ane započela je 2. srpnja dekretom nadbiskupa Devčića. Sve to vrijeme jedini sakralni objekt na terenu nove župe bila je kapela Sv. Križa, u kojoj su se Vežičani uvijek rado okupljali na molitvu i slavljenje Gospodina, rekao je nadbiskup. „Ali kapela je u trenutku osnivanja župe bila u tako lošem stanju da ju se nije moglo upotrebljavati za bogoslužje. Zbog toga je nadbiskup Viktor Burić odredio da vlč. Dinko Popović, prvi župnik novoosnovane župe, koristi za bogoštovlje i pouku vjernika župnu crkvu Sv. Terezije od Malog Isusa na Donjoj Vežici, kojoj je, nakon razrješenja mons. Adama Muchtina, za župnika bio imenovan vlč. Ante Cindrić. No, on je ubrzo bio premješten, pa je vlč. Popović preuzeo pastoralnu brigu za obe vežičke župe. Tako je bilo sve do 20. rujna 2002., kada je za župnika sv. Ane imenovao vlč. Ivana Friščića. S tim je činom zapravo ova župa počela stvarno postojati", rekao je nadbiskup Devčić.

O nužnosti izgradnje odgovarajućeg sakralnog objekta govore činjenice da se vjerski život održavao u kapeli Sv. Križa, u Društvenom domu, u nekadašnjem skloništu, župnom uredu te u jednom neboderu gdje je župnik stanovao i gdje je bio smješten župni ured te otvorena i kapelica za svakodnevno misno slavlje. „Nakon vlč. Friščića za upravitelja župe imenovan je vlč. Zlatko Čibarić, kojega je naslijedio vlč. Ante Zovko, a prošle godine župu je preuzeo

vlč. Michele Cittadino. Istodobno smo trajno tražili gradilište za crkvu i kad smo već mislili da ga nećemo naći, izišao nam je ususret gradonačelnik mr. Vojko Obrsnel. On je, naime, omogućio svojim građanima na Gornjoj Vežici, koji ispovijedaju katoličku vjeru, da na mjestu pokraj Hrvatskog doma i gornjovežičke škole sagrade ovu prekrasnu župnu crkvu koju večeras posvećujemo."

Zaštitnica crkve i župe je sv. Ana, majka Blažene Djevice Marije, a suzaštitnik bl. Alojzije Stepinac, čije su moći ugrađene u oltar. „U prošlosti je naime Senjsko-modruška biskupija, koja se na jugozapadu protezala do Rječine, bila u sastavu Zagrebačke metropolije. To znači da je blaženi Alojzije bio njezin metropolit. A on to on nije shvaćao samo formalno, nego se stvarno trudio ohrabrivati vjernike posjećujući ih čak na župama i svjedočeći svoju prijateljsku i očinsku blizinu senjsko-modruškim biskupima."

Posvetom nove župne crkve stvoreni su uvjeti za izgrađivanje žive Crkve, te je nadbiskup poručio da nova crkva treba biti otvorena svim ljudima dobre volje, jer kršćanska ljubav ili je 'bez granica' ili nije ljubav. Crkva, a to znači i župa kao njezina osnovna jedinica, iznevjerava Isusa Krista, ako se zatvara u uski krug „spašenih", tj. ako ne njeguje duh kršćanske otvorenosti i univerzalnosti, rekao je nadbiskup. „Jednako je tako važno upozorenje sv. Pavla da su, kako smo čuli, pravi Božji hram ljudi koji vjeruju i da je sam Isus Krist u tom smislu temeljni kamen tog Hrama, tako da nijedan graditelj ne može postaviti drugog temelja. Dakle, svi koji su kršteni u ime Oca i Sina i duha Svetoga hram su Božji. Svi takvi čine sveti Božji Hram koji je Crkva, ne crkva u smislu kamene građevine, nego Crkva kao zajednice vjernika koje je Isus Krist otkupio svojom krvlju i oživio svojim Duhom. Izgradnji takve Crkve treba služiti ova crkva od kamena." Zaključujući propovijed potaknuo je vjernike da im nova posvećena crkva bude mjesto međusobnog susreta te poticaj i ohrabrenje za izvršavanje Božje volje u svome životu.

Na kraju mise Povelju posvećene crkve, koju je potpisao nadbiskup Devčić, pročitao je generalni vikar Riječke nadbiskupije mons. Emil Svažić, a riječ zahvale uputio je župnik Cittadino. Liturgijsko pjevanje predvodio je združeni zbor: župni zbor župe sv. Ane, župni zbor župe Uznesenja Blažene Djevice Marije i Schola Cantorum Rijeka. Nakon mise za sve vjernike pripremljena je zakuska.

Godišnja ultreja Kursilja Varaždinske biskupije

Varaždin, 17.6.2017. (IKA) - Godišnja ultreja Kursilja Varaždinske biskupije održana je u subotu 17. lipnja u Varaždinu. Okupilo se 40-ak kursiljista iz Svetog Martina na Muri, Čakovca, Varaždina, Ludbrega, Ivanca i Lepoglave. Misu u katedrali predvodio je preč. Stjepan Najman, ravnatelj i duhovnik Kursilja Varaždinske biskupije. Potom je u dvorani Svećeničkog doma predstavljeno godišnje izvješće o radu i zbivanjima vezanim uz Kursiljo, a preč. Najman imao je izlaganje o Duhu Svetom te kako je prisutan i kako djeluje u Crkvi.

Nakon stanke sudionici su slušali obiteljsko svjedočenje o konkretnom djelovanju Duha Svetoga u životu vjernika. Obitelj Hudoletnjak posvjedočila je kako je „Isus onaj bez koga nas svijet ne može zadovoljiti, a s Njime - kada mu dademo prvo mjesto u životu - sve se mijenja". „Najprije se sruši sve staro i nastaje novo, ispunjen život, dobra obiteljska komunikacija, radost u poslu i mogućnost stalnog zahvaljivanja i pomaganja drugima", čulo se na zanimljivom svjedočenju. Na kraju se razgovaralo u skupinama, uz pjesmu i okrepu.

Dubranec: Relikvije bl. Ivana Merza u crkvi Sv. Roka

Dubranec, 18.6.2017. (IKA) - Na području župe Dubranec na Cvetković-Brdu, blizu Pokupskog u Sisačkoj biskupiji, nalazi se crkva Sv. Roka sva izgrađena od drveta kao i mnoge takve crkvice u Turopolju. Crkva je posvećena sv. Roku, a ove godine slavi 150 godina postojanja. Za tu prigodu crkva je i uz materijalnu pomoć Ministarstva kulture lijepo obnovljena izvana i iznutra. Osim sv. Roka u crkvi se nalaze oltari sv. Fabijana i Sebastijana, te sv. Vida. Četiri puta godišnje o blagdanima tih svetaca služi se u crkvi misa za vjernike koji žive na tom području. Ovogodišnja proslava sv. Vida koja je održana u nedjelju 18. lipnja bila je posebno svečana jer se četvorici svetaca pridružio i peti, za sada još blaženik, Ivan Merz koji će se u buduću štovati u toj crkvi, a čija je slika tom prigodom postavljena unutar crkvice. Postulatura Blaženika darovala je župi relikvije bl. Ivana koje su svečano unesene na početku mise u crkvu i postavljene uz glavni oltar na trajno čašćenje.

Misu je predvodio postulator kauze za kanonizaciju bl. Ivana Merza o. Božidar Nagy u konceleciji sa župnikom Josipom Jerkovićem i vlč. Antom Rotimom. Župnik Jerković na početku mise istaknuo je kako proslava ima tri sadržaja: proslavu sv. Vida, početak proslave 150. obljetnice postojanja te crkvice te dolazak slike i relikvija bl. Ivana na Cvetković-Brdo. U propovijedi postulator je, među ostalim, istaknuo nekoliko zanimljivih činjenica o svecima koji se štiju u toj crkvi. Osim pape sv. Fabijana, sva ostala četvorica Božjih ugodnika bili su laici-svjetovnjaci i još k tome mladi, reklo bi se na početku svoga zrelog života. Dvojica su bili mučenici, a dvojica ispovjedaoi. Sv. Vid (290.-305.) imao je samo 15 godina kad je podnio mučeničku smrt na Siciliji gdje je živio. Sv. Sebastijan (260.-288.), rimski vojnik imao je samo 28 godina kad je podnio mučeništvo u Rimu. Sv. Rok (1350.-1380.) neumorni hodočasnik i dvorač bolesnika rodom iz Francuske imao je 30 godina kad je umro u Italiji (Voghera) gdje mu se nalazi i grob. Bl. Ivan Merz (1896.-1928.), koji im se sada pridružio u toj crkvi na štovanje, bio je najstariji od njih, imao je svega 32 godine kad ga je Bog pozvao k sebi. Postulator je još istaknuo kako je i bl. Ivan bio spreman postati mučenik i proliti svoju krv za obranu župne crkve u Stenjevcu.

U propovijedi je predvoditelj misnog slavlja još citirao nekoliko misli iz članka bl. Ivana „Hrvatske crkve“ u kojemu potiče hrvatske vjernike da „svoje crkve kao građevine volimo, za njih se brinemo, ukrašavamo ih i najvažnije da u njih dolazimo na molitvu i na euharistiju“. Na kraju misnog slavlja vjernici su otpjevali himnu u čast bl. Ivana i potom su iskazali čašćenje njegovim relikvijama. Na misi bila je i obitelj Todorić kao predstavnici župe bl. Ivana Merza iz Zagreba-Špansko, a koja je za tu prigodu posudila za misno slavlje svoju svečanu misnicu s umjetnički izvezenim likom Blaženika na prednjem dijelu. Najmlađi član te obitelji, Luka Todorić, ovogodišnji prvopričesnik, pobožno je ministrirao kod mise i predvodio je procesiju s relikvijama bl. Ivana, noseći veoma stari hodočasnički križ koji se čuva kao posebna vrijednost u toj kapelici na Cvetković-Brdu u župi Dubranec. Šesnaestogodišnji sjemeništarač iz te župe, Marko Cvetković, koji je rodom upravo s Cvetković-Brda, već pet godina brine se za crkvu u njihovu malom mjestu i bio je ove godine glavni organizator proslave i liturgijski ceremonijar te svečanosti. Markova obitelj, koja stanuje u blizini crkvice, počastila je nakon mise svečanim ručkom sve goste koji su došli izvana na ovo slavlje.

Izložba u povodu stogodišnjice Marijina ukazanja u Fatimi

Rijeka, 18.6.2017. (IKA) - U povodu stogodišnjice Marijina ukazanja u Fatimi u najstarijoj riječkoj župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije (Veloj crkvi/Assunti) u nedjelju 18. lipnja otvorena je izložba fotografija vjeroučitelja Miroslava Radića „Prozor nade“. Prigodnu riječ uputio je župnik mons. Sanjin Francetić i autor Radić.

Izloženo je 28 umjetničko-dokumentarnih fotografija većeg formata koje gledateljima prikazuju bitne sadržaje jednog od najvećih marijanskih svetišta na svijetu. To je prva izložba u prostoru crkve, ali ne i posljednja jer je autor najavio još nekoliko izložbi iz marijanskih i drugih svetišta u koje je već hodočastio, rečeno je na otvorenju.

Gospa se u Fatimi ukazala prije stotinu godina djeci, pastirima: Luciji, Jacinti i Franji. Činila je to šest puta tijekom šest mjeseci, svaki put 13-og dana u mjesecu, od svibnja do listopada 1917. godine. Gospinu ukazanju prethodilo je 1916. godine tri puta ukazanje Anđela mira, rekao je Radić.

„Kada sam nakon večernje procesije sa svijećama sjeo ispod tvoga kipa, gledao sam prostor na kojem se nebrojeno mnoštvo vjernika okuplja dolazeći u grupama, procesijama ili pojedinačno tražeći tvoju zaštitu, pomoć i zagovor. Mnogi na koljenima s vrha Svetišta dolaze do tvoga kipa i obilaze oko njega. Ja sam taj put prolazio u mislima zajedno s onima koji su crvenih ili krvavih koljena s krunicom u ruci išli dalje podnoseći tu žrtvu namijenjenu za svoje i potrebe bližnjih“, naveo je autor u tekstu koji prati izložbu.

Želim ovim fotografijama zahvaliti Bogu što sam mogao biti u ovoj duhovnoj oazi, dati svoj mali doprinos proslavi 100. obljetnice Marijinih ukazanja u Fatimi i potaknuti vas koji tamo još niste hodočastili da to svakako učinite jer ćete se iz Fatime vratiti duhovno i kulturno obogaćeni, ispunjeni nadom i ljubavlju Gospe Fatimske, poručio je autor izložbe. „Marija je u Fatimi vidjeoce pozvala da mole krunicu i šire pobožnost Presvetom Srcu Marijinu, a preko vidjelaca poziva i nas. Odazovimo se! Papa Benedikt XVI. je Fatimu nazvao 'Prozor nade' za cijeli svijet. Neka ova izložba fotografija bude otvaranje tog prozora u srcima svih vas koji ćete je razgledati.“

Radić je zahvalio župniku na suradnji, kao i Nikoli Kurtiju koji je pomogao u realizaciji izložbe. Događaj je organiziralo Akademsko katoličko društvo „Jeronim“, a izložba se može pogledati u vremenu od 8 do 12 te od 17 do 19 sati.

Susret ministranata Gospičko-senjske biskupije

Slunj, 19.6.2017. (IKA) - Susret ministranata Gospičko-senjske biskupije održan je u ponedjeljak 19. lipnja u Slunju. Okupilo se više od 150 ministranata iz svih šest dekanata i većine župa biskupije s više od 20 svećenika na čelu s generalnim vikarom mons. Tomislavom Šporčićem i dekanima. Susret je pozdravnim riječima otvorio domaćin, župnik mons. Mile Pecić, pozdravivši pristigle u svoje i uime gospičko-senjskog biskupa Zdenka Križića. Ministrante je pozdravio i biskupijski povjerenik za ministrante Mišel Grgurić koji je predvodio i misno slavlje, koje je počelo nakon svečanog ophoda u župnu crkvu Presvetog Trojstva.

„Vršeći predano svoju službu obogaćeni Bogom, to trebamo prenositi i svojim prijateljima. Uzor vam trebaju biti prva dvanaestorica apostola koje je izabrao Isus da ga kao radnici prate na žetvi. Premda su bili siromašni, imali su bogatstvo Krista i krenuli su u svijet širiti Kraljevstvo Božje. I od vas ministranata kao i od nas svećenika se očekuje da

svjedočimo Kristovu ljubav i da širimo Kraljevstvo nebesko", rekao je vlč. Grgurić. Spomenuo je i riječi pape Franje za svjetskog hodočašća ministranata u Rim 2015. „da smo pozvani ne zatvarati se u sebe i svoja skloništa već svjedočiti sposobnost vjere da upravlja našim koracima, a Krist želi da budete ministranti misionari“.

Misu je glazbom animirao zbor mladih uz orguljsku pratnju sjemeništarca Kristijana Pajdakovića. Drugi dio susreta ministranata nastavljen je u sportskim nadmetanjima, razgledavanju Slunja i kvizom za ministrante. U nogometu je kod mladih uzrasta do 4. razreda u konkurenciji 8 ekipa pobijedio Senj, dok je kod viših pobijedio Drežnik Grad koji je u finalu pobijedio Lešće na Dobri. U kvizu za ministrante pobijedila je Ana Barišić iz Donjeg Lapca.

Nadbiskup Barišić primio počasnog konzula RH u Krakovu

Split, 20.6.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić primio je u utorak 20. lipnja u Nadbiskupskom Ordinarijatu u Splitu Pawela Włodarczykoga, počasnoga konzula Republike Hrvatske u Krakovu (Poljska) u pratnji s Evom Kaštelan, predsjednicom Poljske kulturne udruge „Polonez“ u Splitu i dr. Leonom Grubišićem. Susretu su još nazočili generalni vikar mons. Miroslav Vidović i pastoralni vikar mons. Nediljko Ante Ančić.

Povod susretu je obilježavanje dvadesete obljetnice dolaska pape Ivana Pavla II. u Split 1998. godine. Ta obljetnica, koja je u jedno i prigoda za još veće povezivanje hrvatskog i poljskog naroda, čija je čvrsta poveznica papa Poljak veliki prijatelj Hrvata, obilježiti će se bogatim kulturnim, znanstvenim i duhovnim programom u Krakovu i u Splitu. Započet će u Krakovu konferencijom, koju organizira Konzulat RH u Krakovu i Katoličko Sveučilište Ivan Pavao II. u Krakovu, akoga će se održati u listopadu ove godine o temi „Papa Ivan Pavao II. u kulturi i životu ljudi u Hrvatskoj“. Drugi dio te konferencije o utjecaju pape Ivana Pavla II. u Hrvatskoj i na Hrvate, održao bi se u Splitu u svibnju 2018. godine u sklopu devetnice sv. Dujma. Uz to predviđeno je još nekoliko događaja koji bi se odvijali u Splitu: izložba o papi Ivanu Pavlu II. u Hrvatskoj, koncert klasične glazbe Krakovske filharmonije, susret djece iz škola koje nose ime toga omiljenog sveca (u Poljskoj ima 2300 škola koje nose ime Ivana Pavla II.). Također, već nekoliko godina održavaju se susreti hrvatsko-poljske mladeži u Krakovu i u Splitu.

Gospodin Włodarczyk zahvalio je nadbiskupu Barišiću na prijemu te mu prenio pozdrave poljskoga kardinala Stanisława Dziwisza, koji će održati predavanje na konferenciji u Krakovu. U tom je svjetlu pozvao nadbiskupa da dođe na konferenciju i da bude u počasnom odboru za obilježavanje spomenute obljetnice. Izvijestio je nadbiskupa Barišića o razgovorima koje je obavio sa Splitskim Sveučilištem, koje bi bilo suorganizator konferencije u Splitu te izrazio nadu da će se u program obilježavanja te važne obljetnice uključiti i druge institucije od grada Splita (kao što je uključen grad Krakov) do predsjednice Republike Hrvatske.

Nadbiskup Barišić izrazio je zadovoljstvo zbog bogatoga, dinamičnog i opravdanog programa obilježavanja 20. obljetnice dolaska pape Ivana Pavla II. u Split, velikoga povijesnog događaja jer je to i prvi posjet jednoga pape gradu pod Marjanom. „Trebamo se dostojno odužiti toj velikoj, humanoj i svetoj veličini te ćemo se rado uključiti u organizaciju spomenutih programa. Vjerujem da će to prepoznati na svim razinama“, kazao je nadbiskup dodavši da bi bilo lijepo da kardinal Dziwiszsljedeće godine predvodi

euharistijsko slavlje za svetkovinu sv. Dujma. U tom surječu nadbiskup se prisjetio razgovora u Splitu prije dvadeset godina s papom Ivanom Pavlom II. i mons. Dziwiszom, tadašnjim Papinim tajnikom na spomenutu temu. Također je podsjetio na Papine riječi u splitskoj katedrali: „Ovdje povijest nije šutjela“ i „koliko je miliona ljudi prešlo ovaj prag?“

Generalni vikar mons. Vidović naglasio je da bi obilježavanje te obljetnice trebalo povezati s dva velika događaja u nadbiskupiji sljedeće godine: Nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu, gdje se Papa susreo s mladima 1998. i s posvetom crkve u Trogiru, prvoj crkvi u nadbiskupiji posvećenoj Ivanu Pavlu II., koja se nalazi u blizini aerodroma gdje je Papa prvi put svojom nogom dotaknuo tlo Splitsko-makarske nadbiskupije.

Pastoralni vikar mons. Ančić je naglasio kako je pontifikat pape Ivana Pavla II. jedan od najdužih pontifikata (28 godina) i da je prvi papa koji je počeo pohađati Crkvu u svim dijelovima svijeta. Rijetke su zemlje koje je papa posjetio tri puta, a među njima je mala zemlja Hrvatska. Papa je došao iz komunizma i zaslužan je za pad komunizma. Stoga, mislim da je na poseban način htio ohrabriti sve katoličke zemlje pod komunizmom, kazao je mons. Ančić.

Nadbiskup je počasnog konzula i njegovu pratnju proveo kroz palaču te im u dvorani Ivana Pavla II. pokazao Papin reljef u bronci uz koji su se i fotografirali.

Biskup Škvorčević primio požeškog gradonačelnika

Požeški biskup i gradonačelnik složili su se da je potrebno na svim razinama nastojati oko razumijevanja i suradnje među ljudima, kako bi se izbjegli sukobi i podjele, gubilo snage u ono što ne donosi napredak i ne pridonosi dostojanstvu čovjeka

Požega, 20.6.2017. (IKA) - Novoizabrani požeški gradonačelnik Darko Puljašić posjetio je 20. lipnja požeškog biskupa Antuna Škvorčevića u Biskupskom domu. Biskup mu je čestitao izbor na spomenutu časnu službu i poželio puno duhovne snage u nošenju tereta služenja građanima Požege. Razgovarali su o stanju u Gradu na gospodarskoj, prosvjetnoj, kulturnoj i drugim razinama te se složili oko potrebe još bolje koordinacije u djelovanju kako bi dali što veći doprinos boljitku požeških žitelja. Razmotrili su konkretna pitanja s obzirom na identitet grada Požege i njegovu prepoznatljivost u Hrvatskoj i svijetu pri čemu povijesno-kulturna baština Katoličke Crkve ima veliko značenje, a koja je dobila novu dimenziju s osnutkom Biskupije prije dvadeset godina. Složili su se o mogućnostima bolje ugrađenosti crkvenih ustanova u kulturni život Grada, među kojima je katedrala sa svojim orguljaškim i drugim programima, Dijecezanski muzej i Riznica katedrale te Biskupijska knjižnica. Razgovarali su o karitativnom služenju Crkve i socijalnom djelovanju Grada te međusobnoj koordinaciji u ostvarivanju određenih projekata. Osvrnuli su se na proslavu 20. obljetnice uspostave Požeške biskupije i raspravili o određenim organizacijskim pitanjima vezanima za Treći biskupijski euharistijski kongres 24. rujna. Biskup i gradonačelnik složili su se da je potrebno na svim razinama nastojati oko razumijevanja i suradnje među ljudima, kako bi se izbjegli sukobi i podjele, gubilo snage u ono što ne donosi napredak i ne pridonosi dostojanstvu čovjeka.

Crkva u Hrvata

Proslava 50. obljetnice utemeljenja HKM Graz

Graz, 11.6.2017. (IKA) – Zahvalno euharistijsko slavlje u prigodi proslave 50. obljetnice utemeljenja Hrvatske katoličke misije Graz u crkvi Sv. Josipa u Grazu u nedjelju 11. lipnja predvodio je provincijalni ministar Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda fra Ilija Vrdoljak. U koncelebraciji bili su ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu dr. Tomislav Markić, ravnatelj Caritasa Vrhbosanske nadbiskupije dr. Mirko Šimić, voditelj Misije fra Ivan Bošnjak, donedavni dušobrižnik u Grazu fra Matija Koren, te nedavno imenovani fra Josip Pasariček. Uz mnoštvo vjernika, euharistijskom slavlju nazočile su veleposlanica Republike Hrvatske u Austriji Vesna Cvjetković, te predstavnica grada Graza Ana Hofer. Provincijal Vrdoljak u homiliji se sa zahvalnošću sjetio svih onih koji su se ugradili u djelo dušobrižništva za Hrvate u Grazu i šire te izrazio nadu da će i novi naraštaji znati cijeniti taj napor te nastaviti djelatno sudjelovati u životu misijske zajednice. Na kraju mise čestitke i dobre želje za obljetnicu uputili su veleposlanica Cvjetković, predstavnica Hofer i dr. Markić.

Pariz: Godišnji susret hrvatskih dušobrižnika Zapadne Europe

Pariz, 13.6.2017. (IKA) - Na godišnjem susretu hrvatskih dušobrižnika iz regije Zapadna Europa 13. lipnja u HKM Pariz sudjelovali su vlč. Josip Levaković, voditelj HKM Dublin, fra Ljubomir Šimunović, voditelj Hrvatske katoličke misije London, fra Tomo Anđić, voditelj HKM Brisel, vlč. Tomislav Markić, ravnatelj Dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu, vlč. Stjepan Ćukman, voditelj HKM Nica i područni delegat za Zapadnu Europu, o. Tomislav Kraljević, voditelj HKM Pariz i fra Vlatko Marić, tajnik Francuske franjevačke provincije.

Na susretu su svećenici razmijenili iskustva i izazove pastoralne prakse u svojim misijama te sa zanimanjem poslušali predavanje fra Vlatka Marića o islamu u Europi.

Blagoslov nove filijalne crkve Sv. Antuna Padovanskog u Volaru

Volar, 13.6.2017. (IKA) - Na blagdan sv. Antuna Padovanskog, 13. lipnja, u mnogo stoljeća staroj i opustošenoj filijali Volar u župi Šurkovac u BiH, banjolučki biskup Franjo Komarica blagoslovio je novoizgrađenu filijalnu crkvu posvećenu sv. Antunu Padovanskom. Vrlo lijepu i funkcionalnu crkvu izradili su prognani mještani sela Volar uz veliku i svesrdnu potporu župnika fra Ive Pavića te brojnih šurkovačkih hodočasnika i drugih fra Ivinih prijatelja diljem svijeta.

Na slavlju blagoslova crkve i ujedno proslavi blagdana zaštitnika sela Volar sv. Ante okupilo se dvjestotinjak uglavnom prognanih mještana, koji žive u Hrvatskoj i drugim europskim zemljama. Bila je nazočna i skupina pravoslavnih vjernika, štovatelja sv. Ante i radnika na izgradnji i uređenju crkve.

Domaći župnik i biskup izrazili su „veliku radost i zahvalnost Bogu i sv. Anti za izvanredno uspješno djelo kršćanske ljubavi i solidarnosti". Biskup je u propovijedi potaknuo sve nazočne da budu kao Kristovi sljedbenici i suradnici vjerodostojni slično kao što je i sv. Ante bio vjerodostojan. Potaknuo je domaće vjernike koji se žele

vratiti u svoj porušeni i zapušteni kraj da ne posustanu u traženju od ovozemaljskih vladara poštovanje svoga ljudskog dostojanstva i njihovih temeljnih ljudskih prava, među kojima je jedno od glavnih prava pravo na siguran život u rodnom kraju.

Udruga „Prijatelji Volara", koja je uz župnika bila glavni organizator vjerskog slavlja, pobrinula se i za tjelesnu okrepu svih nazočnih nakon misnog slavlja.

Vlč. Želimir Žuljević novi doktor kanonskog prava

Tema disertacije je vrlo zanimljiva i aktualna jer se u njoj govori o neredovitim, ili takozvanim neregularnim situacijama u kojima se mogu naći i koje već žive mnogi vjernici, uključujući i razvedene te ponovno civilno vjenčane vjernike koji bi željeli imati pristup sakramentima, a to im trenutačno onemogućuje objektivna situacija u kojoj se nalaze, koja je u suprotnosti s evanđeoskim naukom

Rim, 14.6.2017. (IKA) - Na Papinskom sveučilištu Svetoga Križa u Rimu svećenik Požeške biskupije Želimir Žuljević obranio je 14. lipnja doktorsku disertaciju iz kanonskog prava pod naslovom L'accompagnamento pastorale dei fedeli in situazioni di manifesta indisposizione morale. Profili giuridici e pastorali (Pastoralna pratnja vjernika koji se nalaze u situacijama očite moralne nerazpoloživosti. Pravni i pastoralni profili).

Doktorska disertacija pisana je pod vodstvom mentora Antonia S. Sanchez-Gila, profesora sakramentalnog prava, a čine ju četiri poglavlja povezana u cjelinu.

Navedenom disertacijom htio se prikazati terminološki razvoj kroz povijest kanonskih kategorija vjernika smatranih javnim grešnicima te odnos Crkve prema njima, odnosno njihov vjerski i sakramentalni život. Tema disertacije je vrlo zanimljiva i aktualna jer se u njoj govori o neredovitim, ili takozvanim neregularnim situacijama u kojima se mogu naći i koje već žive mnogi vjernici, uključujući i razvedene te ponovno civilno vjenčane vjernike koji bi željeli imati pristup sakramentima, a to im trenutačno onemogućuje objektivna situacija u kojoj se nalaze, koja je u suprotnosti s evanđeoskim naukom. Uz naglasak kako se već duže vremena osjeća nužna promjena pristupa vjernicima koji se nalaze u navedenoj i sličnim situacijama, odnosno kako je bitno učiniti korak naprijed te umjesto negativnog pristupa koji u sebi sadrži samo zabrane okrenuti se novom, pozitivnom pristupu te istaći ono što određeni vjernik, nalazeći se u situaciji koja nije u skladu s evanđeoskim naukom, može i treba činiti kako bi se još više približio Bogu i sudjelovao u životu Crkve na način koji mu to objektivna situacija u kojoj se trenutačno nalazi dopušta. Svrha takvog pastoralnog pristupa je, pridržavajući se uvijek kanonskih normi i nauke Crkve, znati i htjeti razlučivati dobro svaku pojedinačnu situaciju te pastoralno i osobno pratiti vjernike na njihovom putu ka obraćenju i rješavanju poteškoća koje ih priječe da u potpunosti žive sakramentalni život.

Želimir Žuljević rođen je 1982. godine u Požegi, a odrastao u župi sv. Kuzme i Damjana u Kuzmici. Po završetku osnovne škole odlazi u Međubiskupijsko sjemenište na Šalatu u Zagrebu, gdje je 2000. godine maturirao u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji te započeo studij teologije na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Studij je završio 2005. godine na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu. Za svećenika je zaređen

2006. godine te je obnašao službu župnog vikara u župi sv. Leopolda Mandića u Požegi i bio odgajatelj u Međubiskupijskom sjemeništu na Šalati. Godine 2008. upisuje postdiplomski studij kanonskog prava na Papinskom sveučilištu Svetoga Križa u Rimu, a 2011. godine stekao je akademski stupanj magistra znanosti te upisao doktorat. Godine 2012. vraća se u Požešku biskupiju kako bi obnašao povjerene mu službe: predstojnika Ureda za crkveno-pravna pitanja Požeške biskupije, voditelja podružnice Međubiskupijskog suda prvoga stupnja u Đakovu i suca na tome sudu te ravnatelja Katoličke osnovne škole u Požegi. Za vrijeme školovanja u Rimu boravio je u Papinskom zavodu Germanicum et Hungaricum te Papinskom hrvatskom zavodu sv. Jeronima.

Marina Šijaković završila edukaciju u Centru za zaštitu djece na Papinskom Sveučilištu Gregoriana u Rimu

Kao prva predstavica Crkve u Hrvata

Rim, 15.6.2017. (IKA) - Na Papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu 14. i 15. lipnja dodijeljene su diplome drugoj generaciji studenata Centra za zaštitu maloljetnika (Centre for Child Protection – CCP). Kao prva predstavica Crkve u Hrvata, navedenu formaciju na engleskom jeziku završila je Marina Šijaković, dipl. theol., vjeroučiteljica iz Đakovačko-osječke nadbiskupije. Vjeroučiteljica Šijaković formaciju je upisala zahvaljujući đakovačko-osječkom nadbiskupu Đuri Hraniću te voditelju Bračnog i obiteljskog savjetovališta u Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji, dr. Josipu Bošnjakoviću te Renovabisu, instituciji Njemačke biskupske konferencije za pomoć Crkvi u Srednjoj i Istočnoj Europi.

Centar za zaštitu maloljetnika (Centre for Child Protection – CCP) osnovan je 2012. godine, a voditelji su prof. dr. Hans Zollner, predsjednik, prof. dr. Karlijn Demasure te dr. Katharina A. Fuchs. Od veljače do lipnja 2017. intenzivan i multidisciplinarni program za savjetnike i službenike na području zaštite djece pri biskupijama, vjerskim zajednicama, sjemeništima i školama pohađalo je 24 studenata iz 17 zemalja i 4 kontinenta. Uz teorijsko znanje stručnjaka iz gotovo cijeloga svijeta koji su se specijalizirali za zaštitu djece, edukacija je sadržavala i iznošenje iskustava psihoterapeuta u radu sa žrtvama i zlostavljačima te svjedočanstva samih žrtava. Paralelno s predavanjima studenti su sudjelovali i u E-learning programu Safeguarding: Our Commitment. E-learning programme for the prevention of sexual abuse of minors (Zaštita maloljetnika: Naša obveza. Program za prevenciju seksualnog zlostavljanja maloljetnika).

Tema završnog rada polaznice Šijaković bila je Zaštita maloljetnika u školama i institucijama u Republici Hrvatskoj: Što možemo učiniti?, a obuhvaća četiri dijela. U prvom dijelu autorica na temelju zakona RH objašnjava što je to seksualno zlostavljanje maloljetnika te kritički propituje i uspoređuje terminologiju hrvatskih zakona s terminologijom prisutnom u svijetu. U drugom dijelu, na temelju podataka Ministarstva unutarnjih poslova i izvješća Ureda pravobraniteljice za djecu u petogodišnjem razdoblju, prikazuje porast broja prijava seksualnog zlostavljanja djece. Izvješća pokazuju koji se problemi javljaju prilikom prijave zlostavljanja, zapošljavanja djelatnika u odgojno-obrazovnom sustavu te neosjetljivosti pojedinih djelatnika prema žrtvama spolnog zlostavljanja. Treći dio rada govori o sadržajima programa prevencije te na koji su način obrađeni u osnovnim i srednjim školama, a četvrti što učitelji i profesori trebaju znati kako bi uočili znakove seksualnog zlostavljanja, zaštitili te pružili pomoć zlostavljanom djetetu. Na dodjeli diplome sudjelovala je i Zlata Penić Ivanko

savjetnica u Veleposlanstvu Republike Hrvatske pri Svetoj Stolici.

Marina Šijaković rođena je 22. srpnja 1980. u Srijemskoj Mitrovici. S obitelji dolazi u Bračevce 1992. godine. Osnovnu školu završava u Drenju, a srednju školu u Đakovu. Nakon završenog studija Teologije u Đakovu (danas KBF u Đakovu) od 2004. godine radi kao vjeroučiteljica u župi Punitovci i Viškovci. Godine 2009. postaje voditeljica Županijskog stručnog vijeća vjeroučitelja osnovnih škola za Đakovačku regiju. U suradnji s Agencijom za odgoj i obrazovanje te Katehetskim uredom Đakovačko-osječke nadbiskupije provodi i koordinira poslove stručnog usavršavanja vjeroučitelja. U veljači 2014. postaje učitelj mentor. Od 2016. godine živi u Đakovu, a do odlaska na formaciju povremeno je sudjelovala u programima Nadbiskupijskog povjerenstva za pastoral braka i obitelji Đakovačko-osječke nadbiskupije, Bračno-obiteljskih savjetovališta i Savjetovališta za žrtve obiteljskog nasilja.

Mrkonjić Grad: Proslavljena svetkovina Tijelova i blagoslovljen početak radova na izgradnji pastoralnog centra

Mrkonjić Grad, 15.6.2017. (IKA) - Na Svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Kristove biskup banjolučki Franjo Komarica boravio je u prastarom mjestu Majdan, filijali župe Mrkonjić Grad. Zajedno s domaćim župnikom, koji je ujedno upravitelj susjedne župe Liskovica vlč. Darkom Anušićem i svojim tajnikom vlč. Borisom Jorgićem slavio je koncelebrirano misno slavlje, a nakon njega blagoslovio kamen temeljac i početak radova na izgradnji skromnoga pastoralnog centra prijeko potrebnog za tamošnje katolike. Na misi i slavlju okupilo tridesetak radosnih povratnika, koji su konačno dočekali ispunjenje svoga sna, kao i sna njihovih roditelja i predaka. Zahvalili su župniku i biskupu što se brinu za njih i za njihove potomke, osobito u njihovim duhovnim potrebama.

Biskup im je uputio svoje očinske riječi ohrabrenja, čestitajući povratnicima da su izdržali sve torture tijekom rata, progonstvo od strane engleskih vojnika u veljači 1996. godine i ponovno se vratili na svoja zgorišta, koja su velikim trudom i ljubavlju obnovili i još obnavljaju. Obećao im je i ubuduće svoju skrb i pomoć u okviru svojih granica. Potaknuo je i njih i sve druge žitelje Majdana da svojim skromnim sredstvima, a više molitvom, pomognu izgradnju svog pastoralnog centra naslonjenog na njihovu crkvu, koju su uspjeli obnoviti.

Svečani blagoslov i kolaudacija obnovljenih katedralnih orgulja u Sarajevu

Sarajevo, 16.6.2017. (IKA/KTA) - Na početku svečanog euharistijskog slavlja 16. lipnja u sarajevskoj katedrali Srca Isusova vrhbosanski nadbiskup metropolit Vinko Puljić blagoslovio je obnovljene orgulje u katedrali Srca Isusova u Sarajevu.

Dok su zvuci obnovljenih orgulja ispunjali katedralni svod, kardinal Puljić je, zajedno s apostolskim nuncijem u BiH mons. Luigijem Pezzutom i pomoćnim biskupom Perom Sudarom te deveticom svećenika, pošao na kor katedrale te blagoslovio obnovljene orgulje. Nakon blagoslova nastavljeno je misno slavlje u povodu kolaudacija katedralnih orgulja. Među koncelebrantima bio je i svećenik njemačke biskupije Aachen mons. Heribert August, počasni kanonik Kaptola vrhbosanskoga, koji je pomogao unutarnju obnovu katedrale 2011. godine i sadašnju obnovu orgulja.

Na misi je sudjelovao i njemački orguljar Hans-Peter Klein koji je od siječnja 2014. marljivo radio na popravku 128 godina starih orgulja. Za tu prigodu iz njemačkoga grada Aachena i obližnjih mjesta došla je u glavni grad Bosne i Hercegovine veća skupina njemačkih dobročinitelja.

U propovijedi kardinal Puljić kazao je: „Ovu katedralu sagradio je prvi nadbiskup sluga Božji dr. Josip Stadler u razdoblju od 1884. do 1889. godine. Do sada je tri puta obnovljena: prvi put 1935. godine, onda za stogodišnjicu katedrale 1989., a zadnja obnova bila je u od 28. rujna 2010. do 15. listopada 2011. godine. Tada joj je iznutra vraćen prvotni izgled zahvaljujući našim dobročiniteljima koje je okupio počasni kanonik Stolnog kaptola mons. August Heribert iz Aachena“. Istaknuo je da istom čovjeku zahvaljuju obnovu katedralnih orgulja koje su napravljene u Zagrebu 1886. Dodao je da je „nekoliko godina strpljivo i uporno rađeno na orguljama po rukama vrijednog meštra Hansa Petera.

„Danas slavimo Boga uz divne zvuke ovih orgulja zahvaljujući svim dobročiniteljima kao i svim izvođačima radova. Djelo je to ljubavi prema Bogu koji nas ljubi kako zapisa sv. Ivan, a danas je naviješteno u prvom čitanju. Ovo što se iz ljubavi radi i ostvaruje ima svoju trajnu vrijednost, ne samo za ovozemaljski život nego i za vječnost. Zahvalni smo svim dobrim ljudima koji su nas obdarili svojom ljubavlju te su nam pomogli i obnovu katedrale i obnovu ovih orgulja. Time ćemo omogućiti ljudima da doživljavaju Boga kroz ljepotu gradnje a i kroz glazbu koja će poticati duše na pobožnost. Bog je ne samo dobrota i istina nego i ljepota. Ako je nas Bog toliko ljubio da je dao svoga Sina za nas, onda smo dužni i mi jedni druge ljubiti i tako mijenjati ovaj svijet opterećen beznađem“, kazao je kardinal Puljić te istaknuo da Isus daje mir u srcu i savjesti. Pozvao je nazočne da „oplemenjuju srce u ovom lijepom ozračju obnovljene katedrale, uz zvuke obnovljenih orgulja“.

„Dok u javnosti doživljavamo toliko nemirnih događanja, smrti, progona, mržnje, nepravde, nesigurnosti, ovakva događanja unose svjetlo u svagdanji život. Svi vi, dobročinitelji, nakon povratka svojim kućama, ostat ćete s nama kad god se budemo okupljali u ovoj katedrali i slavili Boga i uživali u zvukovima ovih orgulja. Zato želimo da vas prati Božji blagoslov u životu i radu i da se ne umorite dobro činiti. Naslonimo svoju umornu glavu na božansko Srce koje nas odmara i ispunja mirom i spokojem. Unesimo taj Kristov mir u sredine u kojima živimo“, kazao je na kraju kardinal Puljić.

Na kraju mise riječi zahvale svima koji su sudjelovali na različite načine u obnovi orgulja uputio je rektor katedrale mons. Ante Meštrović. Posebnu zahvalu uputio je mons. Heribertu Augustu koji je „svojim dobrim djelima povezao Aachen i Sarajevo“ kao i župnoj zajednici Presvetog Trojstva iz mjesta Stehe, koji su pokrenuli ovu obnovu, te Hansu-Peteru Kleinu i „svim dobrim i plemenitim ljudima iz Aachena i Njemačke koji su financijski pomogli obnovu orgulja“.

Liturgijsko pjevanje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler“ pod ravnanjem vlč. Marka Stanušića.

Poslije mise uslijedio je koncert orguljske glazbe, a za orguljama je bio prof. Hartmut Feifel, orguljaš iz Aachena.

Nakon koncerta upriličen je prigodni domjenak u Svećeničkom domu tijekom kojeg su dobročiniteljima podijeljeni prigodni darovi i zahvalnice.

Orgulje je izradila zagrebačka tvrtka Heferer 1885. godine. Iste godine bile su na izložbi u Budimpešti i tom prigodom nagrađene velikom kolajnom. U katedralu Srca Isusova orgulje su instalirane u ljeto 1889. godine. Mehaničke su trakture (Kegellade) i posjeduju 2 manuala, pedal, 22 zvučna

registra, stupaljku za crescendo-decrescendo cijelih orgulja, te stupaljku za žaluzije II. manuala, zatim Pedalkoppel I-P, Manualkoppel i 5 fiksnih kombinacija: Pianissimo, Piano, Mezzoforte, Forte i Fortissimo. Parcijalno su obnovljane 1932. i 1989. godine i do danas su gotovo u cijelosti izvorno sačuvane. Tijekom posljednjega rata katedrala je bila oštećena (svi vitraji i rozeta iznad orgulja bili su razbijeni), pa su i orgulje zbog vlage i velikog broja detonacija granata bile oštećene.

Nakon što je završena obnova unutrašnjosti katedrale, temeljita obnova orgulja počela je početkom siječnja 2014. i, uz prekide, trajala sve do lipnja 2017. godine. Nabavljen je novi mijeh, a u orgulje je ugrađen midi sistem, tzv. „Hauptwerk“, tako da je, uz realne zvučne registre, sada moguće svirati i veći broj semplovanih (snimljenih) povijesnih orgulja velikih graditelja kao što su: Gottfried Silbermann, Michael Engler, Johann Heinrich Mundt, Pierre Marchand, Jean Boizard, Aristide Cavaille-Coll, Tomaš Močnik i mnogi drugi. Tim sistemom sarajevske katedralne orgulje postaju koncertni instrument na kojem je omogućeno izvoditi gotovo cijeli orguljski repertoar svih glazbenih razdoblja.

Orgulje je zajedno sa svojom suprugom Angelikom, temeljito obnovio orguljar Hans-Peter Klein, koji je čitav svoj život proveo u renomiranoj i ujedno najvećoj njemačkoj orguljskoj tvrtki „Klais“ u Bonnu.

Prof. Hartmut Feifel rođen je Aalenu 1959. godine. Nakon završene mature studirao je medicinu i stomatologiju na sveučilištu u Tübingenu, te je uspješno završio studij u oba smjera. Specijalizirao je oralnu i maksilofacijalnu kirurgiju. Redovni je profesor na Medicinskom fakultetu Tehničkog sveučilišta u Aachenu (Rheinisch-Westfälische Technische Hochschule Aachen – RWTH). U ranim školskim danima počeo se baviti crkvenom glazbom, te je svirao orgulje u svojoj rodnoj župi u Aalenu. Između 2009. i 2011. završio je školovanje za crkvenog orguljaša u biskupiji Aachen. Danas je prvi zamjenik orguljaša u katedrali u Aachenu, a redovito nastupa i po drugim župama u tom gradu. Član je i prvi predsjednik udruge „Kultura orgulja – Aachen“.

Misa zadušnica za vlč. Ratka Grgića

Nova Topola, 16.6.2017. (IKA) - U večernjim satima u petak 16. lipnja slavljena je u župnoj crkvi Sv. Josipa u Novoj Topoli koncelebrirana misa zadušnica za nekadašnjeg župnika te župe vlč. Ratka Grgića, otetog iz župne kuće prije punih 25 godina.

Misu je predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica, a uz domaćeg župnika Antu Barešića s biskupom su koncelebrirala još petorica svećenika. Na misi je sudjelovalo petnaestak redovnica, rodbina ubijenog župnika Grgića te skupina domaćih župljana.

Na početku mise dobrodošlicu svima izrazio je župnik Barešić.

U propovijedi biskup Komarica najprije je podsjetio kako se već 25 godina svećenici, redovnice i vjernici laici Banjolučke biskupije u molitvi spominju župnika Ratka Grgića, kojega su 16. lipnja 1992. iz njegove župne kuće u Novoj Topoli četvorica vjernika vojske RS nasilno odvela na nepoznato mjesto i ubila, premda je župnik Grgić, prema izričitim iskazima tadašnjih najodgovornijih ljudi u bosansko-građiškopoljnoj općini, bio potpuno nedužan.

Biskup Komarica zatim je podsjetio na neprihvatljivo dosadašnje ponašanje nadležnih institucija u državi, koje već 25 godina opstruiraju pronalaženje posmrtnih ostataka otetog i ubijenog župnika Grgića i onemogućuju da se oni dostojno pokopaju. Spomenuo je i brojne svoje intervencije kod

nadležnih domaćih i međunarodnih institucija, pojasnivši kako je obveza crkvenog vodstva odlučno i dosljedno se zauzimati za obranu dostojanstva i osnovnih ljudskih prava svakog a osobito ugroženog čovjeka.

Podsjetio je i na Kristovu spasiteljsku žrtvu u koju se tijekom duge povijesti Crkve ugrađuju sve nevine žrtve brojnih članova Crkve, pa tako i žrtva života župnika Ratka, prvog od osmorice nedužnih svećenika s područja Banjolučke biskupije ubijenih tijekom rata i poraća i većeg broja mučenih.

Biskup Komarica upozorio je na snagu Zloduha, koja priječi zločincima da se pokaju za svoje zločine i tako otklone od sebe, svoga roda i kraja prokletstvo. Pozvao je sve na molitvu za duše nevino ubijenih članova biskupijske zajednice kao i za obraćenje onih koji još uvijek ustrajavaju u zlodjelima.

Istog dana biskup Komarica dao je i službenu izjavu za Hrvatski radio o tragičnom slučaju neotkrivenog zločina nad župnikom Grgićem.

Susret ministranata Subotičke biskupije

Tavankut, 17.6.2017. (IKA) - Redoviti godišnji skup ministranata Subotičke biskupije hrvatskoga govornog područja održan je u subotu 17. lipnja u župi Presvetoga Srca Isusova u Tavankutu. Na susretu je sudjelovalo 12 župa, a ministrante su predvodili njihovi župnici i katehete. Susret je počeo misom koju je predvodio vlč. Goran Vilov, župnik u Monoštoru. Mladim služiteljima oltara vjerno je dočarao životni put i svjedočanstvo sv. Dominika Savija te pozvao nazočne nasljedovati njegovu gorljivu ljubav prema Kristu.

Nakon misnoga slavlja, već po običaju, uslijedio je ministrantski kviz znanja. Predstavnik svake župe imao je prigodu pokazati znanje vezano uz časnu službu služitelja oltara. Ovogodišnji „najpametniji“ ministrant bio je Marko Nikolić iz župe sv. Lovre u Sonti. Domaćin susreta, kao i prethodnih godina bio je preč. Franjo Ivanković, župnik u Tavankutu, koji je priredio ručak i osvježenje za sve. Vlč. Dominik Ralbovski i njegova sestra Kristina pobrinuli su se oko zabavnog dijela programa. Vlč. Dominik postavio je trambulinu za one mlađega uzrasta. Bilo je i stolnog nogometa, pravljena šećerne vune, kokica, drvoreza itd. A najatraktivniji dio programa bile su nogometne utakmice između župa. Podijeljeni u tri dobne skupine odigrani su međusobni dueli uz glasnu podršku navijača. Pobjednik svake skupine osvojio je pehar, a ove godine nositelji pehara bili su ministranti župe Marije Majke Crkve iz Aleksandrova (starija i srednja skupina) te župa sv. Roka iz Subotice (najmlađa skupina).

Generalni ministar franjevačkog reda posjetio franjevce na Širokom Brijegu

Široki Brijeg, 18.6.2017. (IKA) - U sklopu posjeta Generalne uprave Franjevačkog reda OFM Južnoslavenskoj konferenciji provincijala generalni ministar Reda fra Michael Perry posjetio je u nedjelju 18. lipnja samostan na Širokom Brijegu. S njim su u posjet došli i fra Julio Cesar Bunader, generalni vikar, te članovi generalnog definitorija: fra Caoimhin O Laoide, fra Ignacio Ceja, fra Nicodeme Kibuzehose, fra Ivan Sesar, fra Lino Gregorio Redoblado, fra Valmir Ramos i fra Antonio Scabio. U njihovoj pratnji bili su i članovi Južnoslavenske konferencije provincijala: fra Miljenko Šteko, fra Joško Kodžoman, fra Andrija Bilokapić, fra Marjan Čuden, fra Jozo Marinčić i fra Ilija Vrdoljak.

Uz zvuk zvona generala i njegovu pratnju ispred širokobriješke bazilike dočekali su franjevci koji djeluju u samostanu na čelu s gvardijanom fra Tomislavom Puljićem. Nakon dočeka uputili su se u crkvu gdje ih je gvardijan pozdravio i izrazio dobrodošlicu na Široki Brijeg koji je za hercegovačke franjevce njihova Porcijunkula, mjesto gdje su nastali i izrasli u Provinciju. General je također uputio nekoliko prigodnih riječi, potaknuvši nazočne da se i dalje bore za svoju vjeru na tim trusnim područjima. Blagoslovio je nazočne, kao i čitavu Provinciju.

Pošavši u razgledavanje samostana, general se sa svojom pratnjom najprije zaustavio i pomolio na grobu dvadesetčetvorice hercegovačkih fratara ubijenih u II. svjetskom ratu i poraću. Fra Vendelin Karačić je nakon toga kratko izložio povijest crkve i samostana, a fra Miljenko Stojić, vicepostulator postupka mučeništva „Fra Leo Petrović i 65 subraće“, uveo je nazočne u tematiku pobijenih hercegovačkih franjevaca. Slijedio je obilazak Muzeja u kojem su sačuvana vrijedna djela iz prošlosti, kao i ostaci crkvenog posuđa koje su uništili jugokomunisti u veljači 1945. godine. Članove Vrhovne uprave sve je ovo itekako zanimalo, jer uglavnom nisu imali iskustvo života pod komunizmom.

U tom razgledavanju posebno treba izdvojiti posjet ratnom skloništu u kojem je 7. veljače 1945. ubijeno i spaljeno 12 franjevaca iz širokobriješkog samostana. Vicepostulator fra Miljenko Stojić pojasnio je kako se i što točno dogodilo u tom skloništu, ali i kako je ista, jugokomunistička ruka u tom vremenu ubila još 54 hercegovačka fratra za koje se vodi postupak mučeništva da bi ih Crkva jednoga dana proglasila mučenicima i uzdigla na čast oltara. Potreseni viđenim i onim što su čuli, general i članovi Vrhovne uprave na svojim su jezicima izmolili Očenaš za sve pobijene.

Posjet je završio osvježenjem u samostanskoj blagovaonici, koja pamti kako su jugokomunisti iz njega izvodili jednoga po jednoga franjevca i ubijali ih. General je sa svojom pratnjom nastavio prema Kočerinu, Posušju, Imotskom i Poljskoj.

Inozemne vijesti

Susret glasnogovornika europskih biskupskih konferencija u Sofiji

Sofija, 12.6.2017. (IKA/KTA) - Tiskovni ured Vijeća europskih biskupskih konferencija objavio je Priopćenje s Godišnjeg susreta osoba zaduženih za medije i glasnogovornika europskih biskupskih konferencija, koji je održan od 7. do 10. lipnja u bugarskom glavnom gradu Sofiji na poziv sofijskog apostolskog egzarcha mons. Christa Proykova. Na susretu su, između ostalih, sudjelovali glasnogovornik BK BiH mons. Ivo Tomašević te, u ime Hrvatske biskupske konferencije, doktor komunikologije vlč. Krunoslav Novak, asistent na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu.

Glasnogovornici su raspravljali o korištenju novih medija, a osobito društvenih mreža, s ciljem povećanja sinodalne dimenzije Crkve i širenja pojma zvanja u kršćanskoj svijesti te služenja i zauzetosti Crkve za Europu i njezina nastojanja u borbi protiv oblika zlostavljanja djece na internetu. Između ostaloga, razmijenili su iskustva i projekte na području komunikacija. U Sofiji su 45 delegata iz 25 europskih zemalja imali također prigodu produbiti i vrednovati važnu kulturnu baštinu bugarskog kršćanskog nasljeđa, posjetiti i susreti se s ravnateljem Bugarske državne agencije (B)TA, Maximom Minchevim i slaviti euharistiju sa župnom zajednicom. U Katoličkoj Crkvi u Bugarskoj postoji zajednica latinskog obreda kao i zajednica bizantskog obreda. Ova malobrojna katolička zajednica, koja je osobito živa, susreće se s brojnim izazovima.

U vrijeme dok se Bugarska priprema da prvi put u svojoj povijesti preuzme predsjedanje Vijećem Europske unije (od siječnja 2018.), glasnogovornici biskupskih konferencija informirani su o žalosnom stanju do kojeg je nedavno došlo između Sofijskog egzarchata i Financijskog odjela glavnog grada koji uporno odbija priznati vjerski status katoličkih samostana u Sofiji. Mjesna Katolička Crkva stoga je bila primorana obratiti se sudu pravde protiv spomenutog Financijskog odjela koji, unatoč opetovanih pisanih izdvojenih mišljenja sa strane raznih mjerodavnih nadležnih organa, kao na primjer Uprave Vijeća za vjerska pitanja pri Vijeću ministara Bugarske, radije želi ići do kraja pravnoga postupka koji je u tijeku. Za egzarchijske pravnike i za mons. Christa Proykova „ova nesretna tvrdoglavost baca loše svjetlo na poštovanje prava na vjersku slobodu u Bugarskoj u mjeri u kojoj pokazuje ranjivost na osobne interpretacije općinskih ili državnih službenika“.

Deseta obljetnica ulaska Bugarske u Europsku uniju bila je prigoda za razmišljanje o stanju Unije i o društvenim, političkim, gospodarskim i kulturnim izazovima koji postoje širom europskog kontinenta. Stalni promatrač Svete Stolice pri Vijeću Europe mons. Paolo Rudelli i generalni tajnik COMECE o. Olivier Poquillon svojim su izlaganjima pomogli glasnogovornicima u spomenutom razmišljanju. Nastojanje Crkve u ovom projektu mira i razvoja, što je sudbina ove zajednice i što bi Europska unija trebala biti, pokazuje se kroz trajno i diskretno praćenje rada europskih institucija. Brojni izazovi, koji danas prijete koheziji i samom europskom projektu, zahtijevaju od europskih institucija obnovljeni napor u promišljanju vlastitih načina rada tražeći inspiraciju u velikim idealima. Kao svjedočanstvo zauzimanja Crkve za Europu, sastat će se predsjednici europskih biskupskih konferencija krajem rujna u Minsku (Bjelorusija), na poziv CCEE-a te, između ostalih tema, zajednički promišljati o poslanju Crkve u današnjem

kontekstu europskog kontinenta. COMECE - crkveno tijelo koje prati rad Europske unije – zajedno s Državnim tajništvom Svete Stolice, sa svoje će strane u jesen (od 27. do 29. listopada 2017.) u Rimu organizirati europski dijalog pod naslovom „(Pre)-misli Europu. Kršćanski doprinosi za budućnost europskog projekta“. Promišljanje o Europi zaključeno je susretom s bugarskim carem Simeonom II., bivšim premijerom (od 2001. do 2005.), tijekom kojeg su sudionici upoznati s velikim trudom i njegovim osobnim doprinosom u ostvarenju europskog projekta.

Polazeći od predstojeće Sinode o mladima, glasnogovornici su promišljali o tehnološkom razvoju na području komunikacija i širenja društvenih medija. Usredotočili su se na koncept sinodalnosti, na način komuniciranja kršćanskog pojma zvanja te crkvenog nastojanja u borbi protiv zlostavljanja maloljetnika na internetu. Tijekom radnog dijela zasjedanja svoja izlaganja održali su stručnjaci: o. Eric Salobir, generalni promicatelj za društvene komunikacije dominikanaca, sestra Nathalie Becquart, ravnateljica Nacionalne službe za evangelizaciju mladih i zvanja Francuske biskupske konferencije, i isusovac dr. Hans Zollner, predsjednik Centra za zaštitu djece.

Novi mediji, a posebno društvene mreže, mogu dati veliki doprinos u promicanju prakse sudjelovanja vjernika u životu i promišljanju Crkve. Digitalna kultura, u kojoj se razvija praksa „kolektivne inteligencije“, (crowdsourcing) tipična za svijet hakera i „open sourcea“, što ukazuje na sudjelovanje sve većeg broja umova zauzetih u promišljanju o istom pitanju, o istoj situaciji, o istim problemima, kako bi se na kraju identificirao i povećao broj mogućih rješenja na određeni problem bez traženja da se dođe do „zajedničke odluke“, mogao bi pomoći u življenju i korektnom razmišljanju sinodalnosti Crkve. Ove nove tehnološke mogućnosti, međutim, zahtijevaju od Crkva i društva u cjelini hitnu pozornost kako bi uistinu bile u službi ljudske osobe, njezinoga dobra i njezine istine. Također i u komunikaciji oko pojma kršćanskog poziva, Crkva ne može ne koristiti nova sredstva društvenih komunikacija, društvenih mreža i kulture slike u koje su uronjeni mladi ljudi danas. Nužno je puno raditi koristeći pedagogiju videa i dajući glas onim iskustvima koja su u stanju pokazati ljepotu različitih zvanja u Crkvi kao služenja za dobro svih i na slavu Božju, a istovremeno pomoći osobi u uvodnom razmišljanju o vlastitom odnosu s Gospodinom. Unatoč patnji uzrokovanoj slučajevima zlostavljanja maloljetnika počinjenih od strane zaređenih crkvenih službenika, Crkva je svjesna svog poziva da bude na prvoj crti u borbi protiv svih oblika zlostavljanja maloljetnika koja se u eri povezanosti putem mreže događa sve više na internetu i preko interneta. Glasnogovornici su informirani o inicijativama poduzetim na tom području, a na osobit način o onima koje promiče Centar za zaštitu djece Sveučilišta Gregorijana i predstojećeg kongresa „Dječje dostojanstvo u digitalnom svijetu“ koji će se održati od 3. do 6. listopada 2017. u Rimu i koji potvrđuje nastojanje Crkve, zajedno s vlastima i brojnim drugim međunarodnim institucijama, u sučeljavanju s tim fenomenom.

Susret glasnogovornika 2018. godine održat će se od 26. do 28. lipnja 2018. u Rimu, ističe se u priopćenju.

Predstavljena Papina poruka za 1. svjetski dan siromaha
Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopačenom logikom moći i novca - Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu, nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izljevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za uzvrat, bez „ako“, bez „međutim“ i bez „možda“: to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov, piše Papa

Vatikan, 13.6.2017. (IKA) – U Vatikanu je 13. lipnja predstavljena poruka za 1. svjetski dan siromaha, koji je ustanovio papa Franjo na zaključenju Jubileja milosrđa određivši da se slavi na 33. nedjelju kroz godinu (ove godine 19. studenoga). Poruku su predstavili predsjednik Papinskog vijeća za promicanje nove evangelizacije mons. Rino Fisichella, te tajnik istog Papinskog vijeća mons. Jose Octavio Ruiz Arenas. Mons. Fisichella na predstavljanju je podsjetio kako je papa Franjo u homiliji na misi prigodom Jubileja posvećenog svim društveno isključenim skupinama izrazio želju da se na taj dan ubuduće slavi „dan siromaha“. Na to su ga potaknule tisuće siromaha koji su se okupili na tome euharistijskom slavju i susreti s njima tijekom tih dana. Ta je Papina želja ubrzo postala stvarnost. Prilikom potpisivanja pisma Misericordia et misera Papa je odredio da se, „kao konkretni znak ove Izvanredne Svete godine“, u cijeloj Crkvi na 33. nedjelju kroz godinu slavi Svjetski dan siromaha. „Bit će to najdostojnija priprava za proslavu svetkovine Gospodina Isusa Krista Kralja svega stvorenja, koji se poistovjetio s malenima i siromašnima i koji će nas suditi po djelima milosrđa (usp. Mt 25, 31-46). Bit će to Dan koji će pomoći zajednicama i svakom kršteniku razmišljati o tome kako je siromaštvo u samom srcu evanđelja i o činjenici da, sve dok Lazar bude ležao pred vratima naše kuće (usp. Lk 16,19-21), ovdje neće moći biti pravde ni društvenog mira. Taj će Dan ujedno predstavljati istinski oblik nove evangelizacije (usp. Mt 11, 5) koji može obnoviti lice Crkve u njezinu stalnom djelu pastoralnog obraćenja i svjedočenja milosrđa“, rekao je mons. Fisichella citirajući Papino pismo. Na taj će dan, dodao je mons. Fisichella, čitava kršćanska zajednica morati pružiti ruku siromasima, slabima, muškarcima i ženama čije se dostojanstvo često gazi. Tema poruke za 1. svjetski dan siromaha „Ne ljubimo riječju, već srcem“, preuzeta je iz Prve Ivanove poslanice. Nijedan kršćanin nije izuzet iz te zapovijedi, ističe Papa. Potiče sve vjernike da se siromaha ne sjetu tek povremeno kroz obavljanje nekog volonterskog rada ili da im pomazu samo „kako bi umirili svoju savjest“, već iskustvo pomaganja siromašnima mora „vesti u pravi susret sa siromasima i prerasti u dijeljenje koje postaje način života“. Crkva ne smije biti neosjetljiva na vapaj siromašnih. Od samih svojih početaka i kroz čitavu svoju povijest, kršćanska zajednica se stavljala u službu najpotrebitijih jer je „shvatila da se život Isusovih učenika mora izražavati u bratstvu i solidarnosti koji će odgovarati glavnom učenju Učitelja koji je siromaha proglasio blaženima i baštinicima Kraljevstva nebeskog“, ističe se u poruci. Pred nas se stavlja izazov izaći iz ravnodušnosti, sigurnosti i udobnosti koji su često povlaštena mjesta kulture blagostanja, kako bismo prepoznali da siromaštvo predstavlja također jednu vrijednost. „Siromaštvo znači jedno ponizno srce koja zna prihvatiti svoje stanje ograničenog i grešnog stvorenja kako bi se pobijedilo napast svemoći, koja nas zavarava da smo besmrtni. Kršćani naime znaju da je siromaštvo također poziv slijediti Isusa siromašna. Siromaštvo je stav srca koji priječi gledati na novac, karijeru, luksuz kao na ciljeve života i uvjete za sreću. Tako shvaćeno siromaštvo je mjerilo

koje omogućuje prosuditi kako ispravno koristiti materijalna dobra kao i izgrađivati odnose s drugima koji neće biti egoistični i posesivni“. Papa Franjo ne skriva teškoće koje se javljaju prije svega u našim danima kad želimo jasno identificirati siromaštvo. On govori o „tisuću lica obilježenih patnjom, isključenošću, zlostavljanjima, nasiljima, mučenjima i zatvaranjima, ratom, lišavanjem slobode i dostojanstva, neznanjem i nepismenošću, hitnim medicinskim situacijama i nezaposlenošću, trgovinom robljem i ropstvom, progonstvom i bijedom, prisilnom migracijom. Siromaštvo ima lice žena, muškaraca i djece izrabljivanih zbog niskih interesa, gaženih izopačenom logikom moći i novca. Kakav samo gorak i beskrajn popis možemo sastaviti kada tome pridodamo siromaštvo nastalo kao plod društvene nepravde, moralne degeneracije, pohlepe nekolicine izabranih i opće ravnodušnosti!“

Terapija koja bi mogla ublažiti ovu ozbiljnu bolest krije se u obliku uzajamnosti: siromašni su zahvaćeni Božjom nježnošću i milosrđem po onima koji žele istinski susresti Kristovo lice. Isto tako, oni koji su izgubili svoje dostojanstvo i nalaze se na rubu društva, oni koji su pogođeni zlostavljanjem i nasiljem, potiču kršćane da ponovno otkriju smisao evanđeoskog siromaštva koje je utisnuto u njihov svakodnevni život. „Blagoslovljene ruke koje se šire da prime siromaha i da im pomognu: to su ruke koje donose nadu. Blagoslovljene ruke koje nadilaze svaku barijeru kulture, vjeroispovijesti i nacionalnosti, izljevajući ulje utjehe na rane čovječanstva. Blagoslovljene ruke koje se otvaraju ne tražeći ništa za uzvrat, bez „ako“, bez „međutim“ i bez „možda“: to su ruke po kojima na braću silazi Božji blagoslov“, piše Papa u poruci.

Imenovani novi biskupi za Crkvu u Albaniji

Vatikan, Tirana, 15.6.2017. (IKA) - Papa Franjo imenovao je trojicu novih biskupa u Albaniji. Prihvaćena su odreknuća od pastirske službe mons. Cristofora Palimierija, biskupa biskupije Rreshen (Mirdite), biskupa Hila Kabashija, dosadašnjeg apostolskog upravitelja Juga Albanije, objavio je Tiskovni ured Svete Stolice. Na njihova mjesta dolaze don Gjergj Meta, dosadašnji generalni vikar nadbiskupije Tirana-Drač, koji postaje biskup u Rreshenu i o. Giovanni Peragine, redovnik barnabit dosadašnji župnik u Milotu. Treće imenovanje je u biskupiji Sape na sjeveroistoku Albanije, gdje dosadašnji dijecezanski upravitelj don Simon Kulli, godinu dana nakon preuranjene smrti mons. Lucjana Avgustinija postaje novi biskup.

Veliki je to događaj za Crkvu u Albaniji, prvi su to biskupi „nove generacije“ albanskih svećenika, ističu albanski crkveni izvori. Naime, tijekom komunističkog režima Crkva u Albaniji praktički nije postojala, tako da je tek 1993. papa Ivan Pavao II. zaredio biskupe koji su već bili poodmakle dobi. Prvi svećenici se rede početkom novog tisućljeća. Sada u ovom povijesnom trenutku imamo i albanske biskupe, ističu iz Crkve u Albaniji. Don Gjergj Meta je rođen u Draču, Albanija, 30. travnja 1976., zaređen za svećenika 21. travnja 2001., 2016. postaje generalni vikar nadbiskupije Tirana-Drač i glasnogovornik Albanske biskupske konferencije. O. Giovanni Peragine rođen je u Italiji, Altamura, 25. lipnja 1965., 1998. poslan je u Albaniju kao misionar, od 2009. predsjednik je Unije europskih konferencija viših redovničkih poglavara (UCESM). Don Simon Kulli je rođen 14. veljače 1973. u Pistullu. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 2000., zajedno s još četvoricom đakona. Bilo je to prvo ređenje u Albaniji nakon pada komunističkog režima.

Papina sućut povodom požara u Londonu

Vatikan, 17.6.2017. (IKA) – Papa Franjo uputio je brzojav sućuti nadbiskupu Westminstera kardinalu Vincentu Nicholu povodom velikog požara nebodera Grenfell Tower u Londonu 14. lipnja. Prema posljednjim je informacijama poginulo najmanje 30 osoba. U brzojavu, koji potpisuje Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin, Papa preporučuje duše poginulih Gospodinovu milosrđu i izražava sućut ožalošćenim obiteljima. Sveti Otac pohvalio je hrabrost vatrogasaca, medicinskog osoblja, policije, te svih onih koji su pomogli u toj tragediji, naročito nudeći potporu onima koji su izgubili svoje domove.

Prvi švedski kardinal – ohrabrenje za malu katoličku zajednicu

Stockholm, 17.6.2017. (IKA) - Švedski biskup Anders Arborelius vidi svoje imenovanje kardinalom kao ohrabrenje katolicima u toj skandinavskoj zemlji. „Za malu Crkvu-dijasporu to je jako veliki znak“, rekao je biskup Stockholma u razgovoru za njemačku katoličku novinsku agenciju KNA. Papa Franjo u svibnju je najavio imenovanje Arboreliusa i još četvorice kandidata novim kardinalima, a idući konzistorij predviđen je za 28. lipnja u Vatikanu. Imenovanje je imalo velikog odjeka u društvu, rekao je Arborelius. Ljudi su mu prilazili na ulici i u podzemnoj željeznici te mu čestitali. Mediji su tu vijest nazvali povijesnom. „A upravo je prošlo 400 godina otkako je uvedena smrtna kazna za katolike u Švedskoj“, izjavio je 67-godišnji karmelićanin.

Andres Arborelius rođen je u Švicarskoj 24. rujna 1949. Djetinjstvo i mladost proveo je s majkom, knjižničarkom, u Lundu na jugu Švedske. Magistrirao je moderne jezike te uz švedski i engleski, vlada još i njemačkim i španjolskim jezikom. Teologiju je studirao u u Belgiji te na karmelićanskom Sveučilištu Teresianumu u Rimu. Redovnik je karmelićanin, a za svećenika ga je 1979. zaređio tadašnji biskup Stockholma Hubertus Brandenburg. Godine 1998. postao je prvi Šveđanin od reformacije naovamo koji je imenovan biskupom Stockholma. Biskup Arborelius istaknuo se u raspravama o izbjeglicama kao zagovornik politike humanog azila. Prošle godine primio je u Lundu papu Franju za obilježavanja obljetnice reformacije, u organizaciji Papinskog vijeća za promicanje jedinstva kršćana i Svjetske luteranske federacije. Švedska je „iz Papine perspektive vrlo zanimljiva zemlja i u njoj je razvijeno snažno ekumensko djelovanje“, smatra biskup i ističe dobru suradnju kršćanskih Crkava i vjerskih zajednica. Katolička Crkva u Švedskoj je mala i međunarodno obojana. Do 2000. godine u toj skandinavskoj zemlji je Evangelička luteranska Crkva bila i državna crkva. Njoj je već svojim rođenjem automatski pripadao svaki Šveđanin. Sada se luteranima smatra oko 60 posto Šveđana. U zemlji živi oko 116.000 katolika, što je tek 1,2 posto od ukupnog stanovništva, a većina njih su doseljenici iz više od 80 zemalja, najviše iz Poljske, Filipina i Vijetnama. Stockholmska biskupija - koja teritorijalno pokriva cijelu Švedsku - ima 45 katoličkih župa i 176 svećenika. Mise se u Švedskoj slave na devet različitih obreda i na više od 25 jezika. U Švedskoj postoje četiri Hrvatske katoličke misije: u Göteborgu na zapadu Švedske, u Malmöu na jugu, a istočnije i sjevernije su još Jönköping i Stockholm.

Papa primio Angelu Merkel

Vatikan, 17.6.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 17. lipnja u Apostolskoj palači u Vatikanu kancelarku Savezne Republike Njemačke Angelu Merkel, koja se nakon toga sastala i s kardinalom Pietrom Parolinom, državnim tajnikom, te s mons. Paulom Richardom Gallagherom, tajnikom za odnose s državama, priopćio je Tiskovni ured Svete Stolice. Tijekom srdačnih razgovora podsjetilo se na dobre odnose i plodnu suradnju između Svete Stolice i Njemačke. Razmatrana su pitanja od zajedničkog interesa, a posebna je pozornost usmjerena na sljedeći sastanak skupine zemalja G20 u Hamburgu. Složili su se da je potrebno posvetiti posebnu pozornost odgovornosti međunarodne zajednice u borbi protiv siromaštva i gladi, globalne prijetnje terorizma, kao i klimatskim promjenama. Poseban je spomen bio posvećen nekadašnjem kancelaru Helmutu Kohlu, koji je preminuo 16. lipnja, kao i njegovu neumornom radu u korist ponovnog ujedinjenja Njemačke i Europe.

Njemački biskupi u povodu smrti Helmuta Kohla

Bonn, 18.6.2017. (IKA) - U poruci sućuti povodom smrti bivšeg njemačkog kancelara Helmuta Kohla predsjednik Njemačke biskupske konferencije ustvrdio je da je „Crkva u Njemačkoj zahvalna Kohlu za njegovo svjedočenje kršćanstva“. On je u Europi želio i znao očitovati svoja kršćanska uvjerenja, a u svom radu zalagao se za tržišno gospodarstvo utemeljeno na socijalnom nauku Crkve, kazao je kardinal Reinhard Marx. Također je istaknuo Kohlov doprinos ujedinjenju Njemačke i stvaranju Europe bez granica.

Posebna aplikacija priprema parove za brak

Berlin, 20.6.2017. (IKA) - Aplikaciju namijenjenu mladencima, koja je „pomalo i romantična“, razvile su Udruga za obiteljski katolički odgoj i izobrazbu te Udruga za obitelj i obiteljski pastoral u Katoličkoj Crkvi. Aplikacija „Brak - mi se ženimo“ („Ehe.Wir.Heiraten“) namijenjena je parovima koji planiraju doći pred oltar u sljedećih dvanaest mjeseci, navodi se u priopćenju Njemačke biskupske konferencije. Pomoću aplikacije budući bračni parovi tjedno dobivaju po jedan poticaj, u obliku kratkog teksta, slike ili videa. Svi sadržaji tematski su vezani uz vjenčanje i brak, ističe se u priopćenju, osobito uz „komuniciranje u odnosima, duhovnost, seksualnost te uz sam obred vjenčanja“. Osim toga, aplikacija nudi i kalendar biskupijskih događanja koja su prikladna za buduće bračne parove. Aplikacija je besplatna i dostupna je za pametne telefone s Android operativnim sustavom ili s iOS-om.

COMECE o sigurnosti i obrani EU

Bruxelles, 20.6.2017. (IKA) - Uoči sastanka Europskog vijeća 22. lipnja na kojem će čelnici država EU raspravljati o sigurnosti i obrani, Komisija biskupskih konferencija Europske unije (COMECE) objavila je 19. lipnja priopćenje naslovljeno „Čija sigurnost? Čija obrana?“ u kojem između ostaloga navodi da „se pod pojmom sigurnosti mogu tek djelomično obuhvatiti različite vrste prijetnji kojima je izloženo današnje stanovništvo“. Europski biskupi smatraju da se buduća obrambena i sigurnosna politika EU mora temeljiti na „jasnim strateškim ciljevima“, biti usmjerena „ka sigurnosti ljudi i trajnome miru“ i osiguranju učinkovite i prikladne strategije zaštite ljudi te biti shvaćena kao globalni koncept proizašao iz autentične europske mirotvorne politike.

Prilog dokumenti

Misija u srcu kršćanske vjere

Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2017.

Draga braćo i sestre, i ove nas godine Svjetski dan misija okuplja oko Isusove osobe „prvog i najvećeg blagovjesnika“ (Pavao VI., *Evangelii nuntiandi*, 7), koji nas neprestano šalje da naviještamo Evanđelje ljubavi Boga Oca u snazi Duha Svetoga. Ovaj nas dan poziva da ponovno razmišljamo o misiji u srcu kršćanske vjere. Naime, Crkva je misijska po svojoj naravi; u protivnom ne bi više bila Kristova Crkva, nego tek jedna od zajednica koja bi brzo prestala služiti svojoj svrsi te bi nestala. Stoga smo pozvani postaviti si određena pitanja o našem kršćanskom identitetu i odgovornostima nas kao vjernika, u svijetu obilježenom zbunjenostima, razočaranjem i frustracijom i rastrganom brojnim bratoubilačkim ratovima, koji nepravedno pogađaju poglavito nedužne. Koji je temelj našega poslanja? Što je središte našega poslanja? Koji su temeljni pristupi koje trebamo poduzeti u obavljanju svojeg poslanja?

Misija i preobražavajuća snaga evanđelja Krista, Puta, Istine i Života

1. Misija Crkve, namijenjena svim ljudima dobre volje, temelji se na snazi preobraženja koju ima evanđelje. Evanđelje je Radosna vijest koja u sebi sadrži zaraznu radost i nudi novi život: život uskrsloga Krista koji, darujući nam svoga životvornoga Duha, postaje za nas Put, Istina i Život (usp. Iv 14, 6). On je onaj koji nas poziva da ga slijedimo s povjerenjem i hrabrošću. U nasljedovanju Isusa kao našeg Puta, doživljavamo njegovu Istinu i primamo njegov Život, koji je punina zajedništva s Bogom Ocem, u sili Duha Svetoga. Taj nas život oslobađa od svake sebičnosti i izvor je kreativnosti u ljubavi.

2. Bog Otac želi ovu egzistencijalnu preobrazbu svojih sinova i kćeri. Ta preobrazba nalazi svoj izraz u klanjanju u duhu i istini (usp. Iv 4, 23-24), po životu oživotvorenim Duhom Svetim u nasljedovanju Isusa Sina na slavu Boga Oca. „Božja slava je živi čovjek“ (Irenej, *Adversus haereses* IV, 20, 7). Naviještanje Evanđelja postaje tako živa i djelotvorna riječ koja ostvaruje ono što razglasa (usp. Iz 55, 10-11), to jest Isusa Krista, koji se neprestano utjelovljuje u svakoj ljudskoj situaciji (usp. Iv 1, 14).

Misija i Kristov kairos

3. Misija Crkve, dakle, nije širenje neke vjerske ideologije, a još manje predlaganje nekog uzvišenog etičkog nauka. Mnogi su pokreti u svijetu sposobni pobuditi uzvišene ideale ili načine življenja smislenog života. No, kroz misiju Crkve sâm Isus Krist nastavlja evangelizirati i djelovati. Njegova misija tako u povijesti uprisutnjuje kairos, pogodno vrijeme spasenja u povijesti. Propovijedanjem evanđelja, Uskrsli Isus postaje uvijek iznova naš suvremenik, tako da oni koji ga prihvate s vjerom i ljubavlju doživljavaju preobražavajuću snagu njegova Duha koji čovječanstvo i stvorenje čini plodnima, kao što kiša čini zemlju plodnom. „Njegovo uskrsnuće nije nešto što pripada prošlosti, već sadrži neku životnu snagu koja je prožela svijet. Tamo gdje se sve čini da je mrtvo, sa svih se strane iznenada ponovno javljaju klice uskrsnuća. To je neodoljiva sila“ (*Evangelii gaudium*, 276).

4. Imajmo uvijek na umu da „biti kršćanin nije rezultat neke etičke odluke ili neke velike ideje, već je to susret s događajem, s Osobom, koja životu daje novi obzor i time konačni pravac“ (Benedikt XVI., *Deus caritas est*, 1). Evanđelje je Osoba, koja se neprestano nudi i stalno poziva one koji ju prihvaćaju s poniznom i djelatnom vjerom i povjerenjem dijeliti njezin život stvarnim dioništvom u vazmenom otajstvu Kristove smrti i uskrsnuća. Evanđelje postaje tako, po krštenju, izvorom novog života, oslobođenog vladavine grijeha, prosvijetljenog i preobraženog Duhom Svetim, po potvrđi postaje okrjepujuće pomazanje koje, po istome Duhu, pokazuje nove putove i strategije svjedočenja i praćenja, a po euharistiji postaje hrana za novi život, „lijek besmrtnosti“ (Ignacije Antiohijski, *Epistula ad Ephesios*, 20, 2).

5. Svijetu je nasušno potrebno evanđelje Isusa Krista. On, po Crkvi, nastavlja svoje poslanje Dobrog Samarijanca, vidajući krvareće rane čovječanstva i kao Dobri Pastir neprestano traži one koji besciljno lutaju krivudavim stazama koje nikamo ne vode. Hvala Bogu, mnoga značajna iskustva i dalje svjedoče o preobražavajućoj snazi evanđelja. Tu mislim na gestu studenta Dinke koji je, po cijenu vlastitog života, zaštitio studenta od pripadnika neprijateljskog plemena Nuer koji su ga htjeli ubiti. Mislim također i na ono euharistijsko slavlje u Kitgumu, u sjevernoj Ugandi, gdje je, nakon okrutnog pokolja koje je počinila skupina pobunjenika, misionar poticao narod da ponavlja Isusove riječi na križu: „Bože moj, Bože moj, zašto si me napustio?“, kao izraz očajničkog vapaja braće i sestara raspetoga Gospodina. Za narod je to slavlje bilo veliki izvor utjehe i ohrabrenja. Možemo također podsjetiti na bezbrojna svjedočanstva o tome kako evanđelje pomaže u prevladavanju uskogrudnosti, sukobâ, rasizma, plemenskih sukoba te svugdje i među svima promiče pomirenje, bratstvo i uzajamnu razmjenu iskustva i dobara.

Misija nadahnjuje duhovnost stalnog izlaska, hodočašća i progonstva

6. Misija Crkve oživljuje duhovnost stalnog izlaska. Pred nas se postavlja izazov „izići iz vlastite udobnosti i imati hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja“ (*Evangelii gaudium*, 20). Misija Crkve nas potiče na trajno hodočašće po različitim bespućima života, kroz različita iskustva gladi i žeđi za istinom i pravednošću. Misija Crkve nadahnjuje iskustvo stalnog progonstva, kako bismo, u svojoj žeđi za beskonačnošću, postali svjesni da smo prognanici koji putuju prema svojoj konačnoj domovini, smještenoj između „već“ i „još ne“ Kraljevstva nebeskog.

7. Misija podsjeća Crkvu da ona nije svrha samoj sebi, već ponizno sredstvo i posredovanje Kraljevstva. Crkva koja je autoreferencijalna i zadovoljava se zemaljskim uspjehom, nije Kristova Crkva, njegovo raspeto i slavno Tijelo. Zato bismo trebali više voljeti „Crkvu koja je doživjela nezgodu, koja je ranjena i prljava zato što je izašla na ulice, nego Crkvu koja je bolesna zbog zatvorenosti i komocije hvatanja za vlastite sigurnosti“ (isto, 49).

Mladi, nada misije

8. Mladi su nada misije. Osoba Isusa Krista i Radosna vijest koju je proglasio i dalje oduševljavaju mnoge mlade ljude. Oni traže načine da se hrabro i s oduševljenjem stave u službu čovječanstva. „Mnogi mladi pružaju svoju solidarnu pomoć s obzirom na probleme u svijetu i posvećuju se raznim aktivnostima i različitim oblicima volonterskog rada [...]. Kako je lijepo vidjeti da su mladi 'putujući propovjednici' (callejeros de la fe), radosno noseći Isusa na sve ulice, na sve trgove, u svaki kutak zemlje!" (isto, 106). Sljedeća opća redovita skupština Biskupske sinode, koja će se održati 2018. godine, na temu „Mladi, vjera i razlučivanje poziva" predstavlja providnosnu priliku za uključivanje mladih u zajedničku misijsku zadaću u kojoj je potrebna njihova bogata mašta i kreativnost.

Služba papinskih misijskih djela

9. Papinska misijska djela dragocjeno su sredstvo buđenja želje za nadilaženjem vlastitih granica i sigurnosti, kako bismo svima navijestili evanđelje, u svakoj kršćanskoj zajednici. U njima, zahvaljujući dubokoj misionarskoj duhovnosti koju treba svakodnevno njegovati, kao i stalnoj predanosti u podizanju misionarske svijesti i oduševljenja, mladi ljudi, odrasli, obitelji, svećenici, biskupi te redovnici i redovnice rade na tome da se kod sviju odnjeguje misijsko srce. Svjetski misijski dan, koji promiče Djelo za širenje vjere, dobra je prilika da misijsko srce kršćanskih zajednica sudjeluje s molitvom, svjedočanstvom života i zajedništvom dobara kako bi se odgovorilo na velike i prijeke potrebe evangelizacije.

Ostvarivanje naše misije s Marijom, Majkom evangelizacije

10. Draga braćo i sestre, u ostvarivanju svojega poslanja, nadahnjujemo se na Mariji, Majci evangelizacije. Ona je, potaknuta Duhom, u dubini svoje ponizne vjere prihvatila Riječ života. Neka nam Djeвица Majka pomogne izreći svoj „da", svjesni prijeke potrebe da Isusova Radosna vijest odzvanja u našem vremenu. Neka nam svima ispri obnovljenu revnost u donošenju svima Evanđelja života koje pobjeđuje smrt. Neka nas zagovara da steknemo svetu odvažnost, potrebnu pri iznalaženju novih načina donošenja dara spasenja svakoj osobi.

Iz Vatikana, 4. lipnja 2017.
Svetkovina Duhova

„Ljubljeni sinovi, sigurnost nade" (usp. Lk 15, 20-24a)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 14. lipnja 2017.

Pozdrav Svetoga Oca bolesnicima

Dobar dan svima! Samo vi sjednite i udobno se smjestite... Danas ćemo audijenciju održati na dva različita mjesta, ali bit ćemo ujedinjeni preko velikog ekrana, tako da će vam ovdje biti ugodno, jer vani na ulici vlada velika vrućina! Danas će biti vruće kao u sauni... Hvala vam od srca što ste došli. I slušajte ono što budem govorio, ali sa srcem ujedinjenim s onima koji su na Trgu. Crkva je takva: jedna skupina ovdje, druga ondje, treća opet negdje dalje, ali svi su ujedinjeni. A tko ujedinjuje Crkvu? Duh Sveti! Pomolimo se Duhu Svetom da nas sve ujedini danas na ovoj audijenciji.

Veni, Sancte Spiritus...

Oče naš...

Zdravo Marijo...

A sada ću vam udijeliti blagoslov. Hvala vam od srca i molite za mene: ne zaboravite to! I nastaviti ćemo se viđati...

Kateheza Svetoga Oca

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se ova audijencija održava na dva mjesta, ali povezani smo putem velikih ekrana: bolesni, jer ne podnose tako dobro vrućinu, su u Dvorani Pavla VI., a mi smo ovdje. Ali svi smo zajedno i povezuje nas Duh Sveti, koji uvijek čini jedinstvo. Pozdravimo one koji su u Dvorani!

Nitko od nas ne može živjeti bez ljubavi. Ružno ropstvo u koje možemo upasti je misliti da se ljubav zaslužuje. Možda veliki dio tjeskobe suvremenog čovjeka dolazi od toga: misliti da ako nismo jaki, privlačni i lijepi, tada se nitko neće brinuti za nas. Mnogi danas traže da budu viđeni samo zato da ispune unutarnju prazninu: kao da smo ljudi kojima je vječno potrebno potvrđivanje. No, možete li zamisliti svijet u kojemu svi traže načine kako privući pažnju drugih, a nitko nije spreman drugoga besplatno ljubiti? Zamislite takav svijet: svijet bez besplatnosti ljubavi! Izgleda kao ljudski svijet, ali to je zapravo pakao. Toliki ljudski narcizmi nastaju iz osjećaja samoće i sirotanstva. Iza takvih naizgled neobjašnjivih ponašanja krije se pitanje: je li moguće da ne zaslužujem da me se zove po imenu, to jest biti ljubljen? Jer ljubav uvijek zove po imenu...

Kada je taj koji nije ili se ne osjeća voljenim još adolescent, tada se može roditi nasilje. Iza tolikih oblika društvene mržnje i huliganstva često se krije srce koje nije priznato. Ne postoje loša djeca, kao što ne postoji niti potpuno zli mladići, već postoje nesretni ljudi. A što nas može učiniti sretnima ako ne iskustvo ljubavi koju se daje i prima? Život ljudskog bića je razmjena pogledâ: netko nas gleda i izmami nam prvi osmijeh a mi osmijeh slobodno uzvraćamo onome tko je zatvoren u tuzi, i tako mu otvaramo put izlaza. Razmjena pogledâ: gledati u oči i otvaraju se vrata srca.

Božji prvi korak prema nama je bezuvjetna ljubav koja čini prvi korak. Bog prvi voli. Bog nas ne voli, jer u nama postoji neki razlog koji pobuđuje ljubav. Bog nas voli, jer On sam je ljubav, a ljubav se po svojoj naravi teži širiti i darivati se. Bog čak ni svoju dobrohotnost ne povezuje s našim obraćenjem: to je eventualno posljedica Božje ljubavi. Sveti Pavao to savršeno kaže: „A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još bijasmo grešnici, Krist za nas umrije" (Rim 5, 8). Dok još bijasmo grešnici. Bezuvjetna ljubav. Bili smo „daleko", poput rasipnog sina iz prisposode: „Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se..." (Lk 15, 20). Iz ljubavi je naš Bog ostvario izlazak iz samoga sebe, da nas nađe u ovoj pustopoljini kojom mu je bilo besmisleno prolaziti. Bog nas je ljubio i dok smo bili grešnici.

Tko od nas ljubi na taj način ako ne otac ili majka? Majka nastavlja voljeti svoje dijete i kad je to dijete u zatvoru. Sjećam se tolikih majki koje su stajale u redu pred zatvorom, u mojoj prethodnoj biskupiji. I nisu se sramile. Dijete im je bilo u zatvoru, ali to je bilo njihovo dijete. I podnosile su tolika poniženja prilikom pretraživanja prije ulaska u zatvor, ali: „To je moje dijete!" „Ali, gospodo, vaš sin je delikvent!" – „To je moje dijete!" Jedino ta ljubav oca i majke nam daje shvatiti kakva je Božja ljubav. Majka koja ne traži da se ne ispuni ljudska pravda jer svaka pogreška zahtijeva iskupljenje, no majka ne prestaje nikada trpjeti za svoje dijete. Voli ga i kad je grešnik. Bog isto to čini s nama: mi smo njegova ljubljenica djeca! No može li biti da ima djece koju Bog ne ljubi? Ne. Svi smo djeca koju Bog ljubi. Ne postoji neko prokletstvo nad našim životom, već samo dobrohotna Božja riječ, koja je istrkla naš život iz ralja ništavila. Istina svega je istina odnosa ljubavi koja veže Oca

sa Sinom po Duhu Svetom, odnos u koji smo primljeni po milosti. U Isusu Kristu smo priželjkivani, željeni i ljubljani. Postoji Netko tko je u nas utisnuo izvornu ljepotu koju nikakav grijeh, nikakav pogrešan odabir ne može potpuno izbrisati. Mi smo uvijek, pred Božjim očima, mali studenci koji su stvoreni zato da iz njih struji dobra voda. Reče to Isus ženi Samarijanki: „Voda koju ću [ti] ja dati postat će [u tebi] izvorom vode koja struji u život vječni" (Iv 4, 14).

Kojim se lijekom može promijeniti srce nesretne osobe? Kojim se lijekom može promijeniti srce nesretne osobe? [nazočni odgovaraju: ljubav] Glasnije! [nazočni viču: ljubav] Sjajni ste, svi ste sjajni! A kako staviti do znanja nekome da ga ljubimo? Treba ga prije svega zagrliti. Dati mu osjetiti da ga netko želi, da je važan, i on će prestati biti tužan. Ljubav doziva ljubav snažnije no što mržnja doziva smrt. Isus nije umro i uskrsnuo za sebe sama, nego za nas kako bi nam grijesi bili oprosteni. Vrijeme je dakle uskrsnuća za sve ljude: vrijeme da se siromahe izbavi iz obeshrabrenosti, naročito one koji leže u grobu duže od tri dana. Ovdje sada, na našim licima, puše vjetar oslobođenja. Ovdje klija dar nade. A nada je ta da nas Bog Otac sve ljubi onakve kakvi jesmo: ljubi nas uvijek i sve. Hvala!

Svi smo dionici jednoga kruha

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 18. lipnja 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U Italiji i mnogim drugim zemljama na ovu se nedjelju slavi Svetkovina Tijela i Krvi Kristove – često se koristi latinski naziv: Corpus Domini ili Corpus Christi. Svake nedjelje crkvena se zajednica okuplja oko euharistije, koju je ustanovio Isus na Posljednjoj večeri. Ipak svake godine s radošću slavimo svetkovinu posvećenu tom središnjem otajstvu vjere, da izrazimo u punini svoje klanjanje Kristu, koji se daje kao hrana i piće spasenja.

Današnji evanđeoski tekst, preuzet iz Ivanova Evanđelja, dio je govora o „kruhu života" (usp. 6, 51-58). Isus kaže: „Ja sam kruh koji živi koji je s neba sišao. [...] Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta" (r. 51). On želi reći da ga je Otac poslao u svijet kao hranu vječnoga života i da će zato on žrtvovati sebe samoga, svoje tijelo. Naime Isus je na križu darovao svoje tijelo i prolio svoju krv. Raspeti Sin čovječji je pravi pashalni Jaganjac, koji izbavlja iz ropstva grijeha i podupire nas na putu prema obećanoj zemlji. Euharistija je sakrament njegova tijela darovanog kako bi svijet mogao živjeti; tko blaguje tu hranu ostaje u Isusu i živi za Njega. Postati jedno s Isusom znači biti u Njemu, postati sinovi u Sinu.

U Euharistiji Isus, kao što je učinio s učenicima iz Emausa, pristupa nama, hodočasnicima u povijesti, da bi jačao u nama vjeru, nadu i ljubav; da bi nas ohrabrio u kušnjama; da bi nas podržao u nastojanjima oko uspostave pravde i mira. Na tu solidarnu prisutnost Sina Božjega nailazimo posvuda: u gradovima i selima, na Sjeveru i Jugu, u tradicionalno kršćanskim zemljama kao i zemljama prve evangelizacije. On se u euharistiji daruje kao duhovna snaga da nam pomogne provoditi u djelo njegovu zapovijed da ljubimo jedni druge kao što je on nas ljubio, gradeći gostoljubive zajednice, otvorene potrebama svijetu, posebno najslabijih, najsiromašnijih i najpotrebitijih osoba.

Hraniti se Isusom Euharistijskim znači također prepustiti se s povjerenjem Njemu i pustiti da nas On vodi. Riječ je o tome da prihvatimo Isusa na mjesto vlastitoga „ja". Na taj način besplatna ljubav koju primamo od Isusa na euharistijskoj pričesti, po Duhu Svetom, jača ljubav prema Bogu i braći sestrama koje susrećemo u svom svakodnevnom životu. Nahranjeni Kristovim tijelom mi postajemo sve više i na sve konkretniji način Kristovo mistično Tijelo. Na to nas podsjeća apostol Pavao: „Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova? Budući da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga kruha" (1 Kor 10, 16-17).

Neka nam Djeвица Marija, koja je uvijek bila sjedinjena s Isusom Kruhom života, pomogne iznova otkrivati ljepotu euharistije i s vjerom je blagovati, kako bismo živjeli u zajedništvu s Bogom i s braćom.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, preksutra se slavi Svjetski dan izbjeglica, koji su pokrenuli Ujedinjeni narodi. Ovogodišnja tema je „S izbjeglicama. Danas više no ikad moramo stati na stranu izbjeglica". To je tema. Posebnu pažnju treba posvetiti muškarcima, ženama i djeci koji bježe od sukobâ, nasiljâ i progonstava. Sjetimo se u molitvi također onih koji su izgubili život na moru i iscrpljujućim putovanjima kopnom. Njihova povijest patnje i nade može postati prilika za bratski susret i istinsko uzajamno upoznavanje. Osobni susret s izbjeglicama raspršuje strah i izopačene ideologije te postaje čimbenik ljudskog rasta i razvoja, koji može stvoriti prostor osjećajima otvorenosti i gradnji mostova. Izražavam svoju blizinu dragom portugalskom narodu zbog razornog požara koji bjesni oko Pedrogao Grandea uzrokujući brojne žrtve i ranjene. Pomolimo se u tišini.

[...]

Posebno pozdravljam uvažene predstavnike Srednjoafričke Republike i Ujedinjenih naroda, koji ovih dana sudjeluju u Rimu na skupu koji je priredila Zajednica sv. Egidija. Još mi je u sjećanju pastirski pohod toj zemlji u studenom 2015. te izražavam nadu da će Božjom pomoću i dobrom voljom svijetu biti ponovno pokrenut i učvršćen proces mira što je neophodno potreban uvjet za razvoj.

Večeras ću na trgu ispred bazilike Sv. Ivana Lateranskog, slaviti misu, nakon koje slijedi procesija s Presvetim Oltarskim Sakramentom, do bazilike Sv. Marije Velike. Potičem sve da u tom sudjeluju, pa i duhovno; tu mislim posebno na klauzurne zajednice, bolesnike i one u zatvoru. U tome pomažu također radio i televizija.

Sljedećeg utorka odlazim na hodočašće u Bozzolo i Barbianu, odati počast don Primu Mazzolariju i don Lorenzu Milaniju, dvojici svećenika koji nam daju danas tako potreban primjer. I u ovom slučaju zahvaljujem svima, a posebno svećenicima, koji će me pratiti svojim molitvama.

Svima želim ugodnu nedjelju. I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene. Doviđenja!